

Önkormányzati vállalkozás:
ÁTALAKUL A VGV

(6. oldal)

A PREC-CAST
UTAT ÉPÍTETT

(7. oldal)

FÜZÉR-
RADVÁNYRÓL

(14. oldal)

ÚJ HELYI KÖRKÉP

V. ÉVF. 1. SZÁM SÁTORALJAÚJHELY VÁROS ÉS KÖRNYÉKÉNEK LAPJA ÁRA: 15 FT

ÚJÉVI JÓKÍVÁNSÁG*

Az év elszáll, itt az új esztendő, megújnodva jön el a fényesség; egy olyan év, amilyent még senki sem látott és később sem fog látni senki. Te, jószágos Isten, békét teremtesz számunkra, nem fog Bellona belső ostorával** minket sújtani és Libitína*** sem fogja keserű könnyekkel boldogtalanítani a házakat. Illessen benneteket csókok ezreivel az igazságosság legjobb békéje. Ez a mi kívánságunk. Kegyes Istenünk, tégy koronát ezen jókívánságra. Ezt a jóakarató kívánságot Miskolczi Csulyak ajánlja fel, aki most a lizskai szent templom vezető lelkipásztora, Szepsi Máténak, akinek ő mindig jó egészséget kíván, de most még inkább, amikor az Egyház az Uralkodó Krisztusnak születését borral ünnepli szakadatlan örömujjongással.

* Ezt az újévi jókívánságot Miskolczi Csulyak István versben fogalmazta Szepsi Laczkó Máténak 1633 előtti latinul. Fordította: Terényi József.

** Bellona belső ostroma: A háború istennője; polgárháború.

*** Libitína: A halál istennője.

Az újhelyi képviselő pataki párttag

SZABAÐ SZÁLLÁS

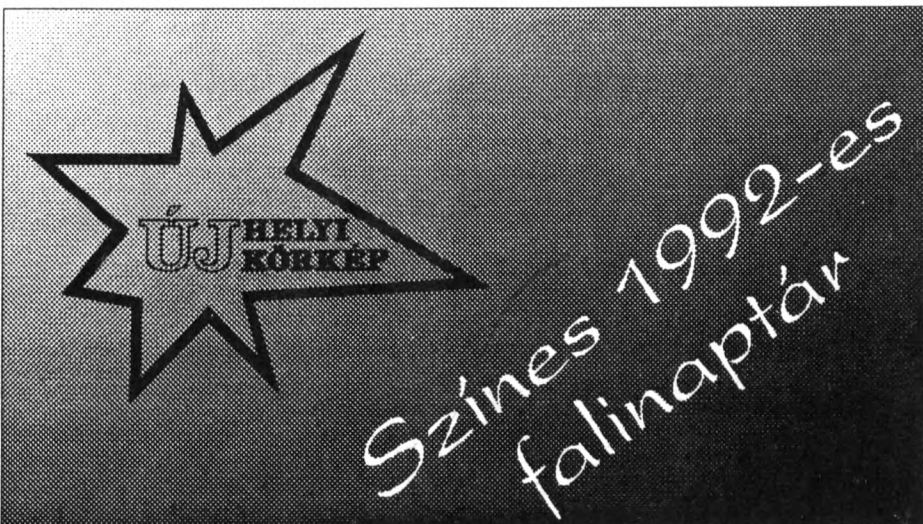
„A legfőbb vád az volt ellenem, hogy nem informálok az SZDSZ helyi tagjait megfelelőképpen az önkormányzati munkáról és az önkormányzati tevékenységről.

Ez kétségtelen, én ezt azonnal elismertem és azonnal felajánlottam a jövőbeli változtatást is, majd bejelentettem, hogy két héttel ezelőtt átjelentkeztem a sáros-pataki szervezethez.”

(4—5. oldal)

Kracson István

Fotó: Szigeti

Azt hiszem különösen nem kell magyarázni, hol áll Sátoraljaújhely a munkanélküliséggel küszködők sorában, és miért van ilyen helyzetben. Nap mint nap találkozunk a problémával. Van aki csak az utcán tudja meg barátjáról vagy ismerőséről, hogy munkanélkülivé vált, és vannak olyanok is, akik családjukon belül tapasztalják mindezt.

Gondolom nem szorult már különösebb magyarázatra az sem, ki, mikor, hogyan kap segílyt, járadékot vagy mikor és miért nem.

Legfeljebb az, kik és hogyan dolgoznak a B.-A.-Z. Megyei Munkaügyi Központ Sátoraljaújhelyi Kirendeltségén.

Kit sajnál a Munkaügyi Központ?

Jurkó úr, nem fél?

— *Vágjunk mindjárt a közepébe. Az emberek nincsenek valami túl jó véleménnyel a munkájukról. Tényleg ennyire udvariatlanok, nem megértőek, vagy ez csak a látszat?* — kérdezem Jurkó Gyulától, az iroda vezetőjétől.

— A kollégáimmal folytatott beszélgetéseim során mindig az az elvárás, úgy az én részéről, mint a megye részéről, hogy a maximális udvariasságot mindenkinek meg kell adni. Bizonyos problémákat ezzel is kezelni tudunk. A munkánkról alkotott rossz vélemény egy olyan embe-

rekből álló szűk réteg hangja és különböző fórumokon hangoztatott véleménye, akik valamilyen oknál fogva nem jogosultak ellátásra. A munkanélküli járadékban részesülők között két kategóriát kell megkülönböztetni: az egyik azokat gyűjti össze, akik nem tudnak a végzettségüknek megfelelő — korábbi munkakörükben betöltött állásukhoz hasonló — munkahelyet találni, illetve mi nem tudunk részükre ilyet ajánlani. Míg a másik azokat jelenti, akik segédmunkásként, közhasznú munkásként munkale-

hetőséghez jutnának általunk, de azt nem fogadják el. Biztos vagyok benne, hogy az az ügyfél, aki életerős fiatalember, szinte duz-

az idős, nyugdíjhoz közel álló, a munka terhe alatt megfáradt embert, aki megalázkodva jön el hozzánk segílyért, netalán munkahelyet keres, mert ő hozzá volt szokva egész életében a tisztességes munkához. Őt sajnáljuk. Bár a mi sajnálkozásunkkal nem sokra

MUNKA — NÉLKÜL

Sátoraljaújhely város és vonzaskörzetének munkaügyi állapota 1991. december 20-án

Álláskeresők száma:	3409 fő
Ebből fizikai foglalkozású:	3044 fő
Nem fizikai foglalkozású:	365 fő
Munkanélküli ellátásban részesülők száma:	2600 fő
Ebből fizikai foglalkozású:	2339 fő
Nem fizikai foglalkozású:	261 fő
Munkanélküli pályakezdeők száma:	195 fő
Ebből fizikai foglalkozású:	99 fő
Nem fizikai foglalkozású:	96 fő

zad az erőtől, és nem vállalja el a felajánlott munkát, hanem „here” módon otthon akar lenni, vagy ügyes-bajos dolgait intézni és közben kapni a segílyt — ám mi nem váltjuk valóra ezt az álmát, nincs jó véleménnyel rólunk, vagy személy szerint rólam. Munkánkról mindenféle alaptalan rágalmakat híresztel és terjeszt a városban.

Ez a kisebbség. A többség tudomásul veszi, hogy ügyüket a jogszabályi előírásoknak megfelelően intézzük. Az ügyfél államigazgatási határozatban értesül irodánk kirendeltségének döntéséről, amely ellen törvényes fellebbezési lehetősége van minden érintettnek. Ez évben 163 elutasító határozatot adtunk ki, kb. 50%-át ennek megfellebbezték. Ám felesleges szervünk ezek megvizsgálása után minden megfellebbezett határozatunkat jóváhagyta.

— *Hogyan élnek meg azt, hogy emberi sorsok zajlanak le szemeik előtt, olyan sorsok, melyeket döntéseikkel úgy mond befolyásolnak is?*

— Sok esetben megértjük és sajnáljuk azt

megy. Mi megállapítjuk a munkanélküli járadékot, szerencsés esetben nyugdíjazzuk az előnyugdíj intézményét is igénybe véve. Ezzel szemben az ellenlétes kategória azok, akik munkánkat pocsondiázzák, akika hosszú segílyre váró sort semmibe véve, „Jöttem a segílyért!” felkiáltással berontanak ide. Nekik — sokszor az egyik etnikai kisebbség tagjainak — minden ilyen esetben megpróbálunk mihamarabb munkahelyet keresni.

— *Tudom rengeteg kérdést intézhetnek Önökhez, Önökhöz, én mégis azzal kívánom lezárni e rövid beszélgetést: Jurkó úr, nem fél?*

— Néhányszor már megfenyegettek, de nemcsak engem, kollégáimot is. Lelkiismeretünk tiszta. Ha netán valamilyen atrocitás érne bennünket... mert például már az „ölés” szó is elhangzott ebben az irodában... nem hiszem, hogy bármin is változtatna. Ezt a munkát félelemmel nem lehet végezni! Ha nem tisztességesen, emberiségesen, a jogszabályoknak megfelelően végeznénk munkánkat, akkor félhetnénk.

— D. A. —

Telefoninterjú

Belügy-e aml a külügyben történt?

— *A közvélemény meglepődve értesült a külügyminisztériumban történt személycseréről. Mi a véleménye erről Katona Tamás külügyi államtitkárnak?*

— Külpolitikánk arcukatát eddig is a miniszterelnök határozta meg, és tudomásom szerint ezen a poszton nincs tervezve változás.

— *A három vezető diplomata távozása nem jelent-e olyan helyzetet, hogy egyes szakterületeken a minőség rovására történik a helycsere?*

— Minden ilyen nagyarányú változásnak meg van a veszélye, de nem törvényszerű, hogy ez most bekövetkezzen. A személyi változások nem módosítják az eddigi külpolitikai irányvonalunkat.

— *A két távozó államtitkár-helyettes utódjáról még nem röppent fel semmilyen hír. Netán nem is lesz utódjuk?*

— Nyilván lesz utódja mindkét diplomatának, de minden valószínűség szerint egy kicsit át fog rendeződni a Külügyminisztérium szervezete.

— *A távozó Somogyi Ferenc államtitkár utódlását megoldani látszik, hogy Martony János NKGK Minisztériumból átkerül a külügybe. Vajon nem szenved-e csorbát az ed-*

digi sikeres munka, melyet elődje teljesített?

— Martony János egy rendkívül jól felkészült óriási államigazgatási gyakorlattal rendelkező személy. Én a változások egy részét örömmel, egy részét keserűséggel vettem tudomásul, de ez abszolút közömbös. Mind a három távozó emberrel jó munkakapcsolatban voltam, nagyon sok segílyt kaptam tőlük. A biztonságpolitika, mely az én szakterületem volt, Meiszter Dáviddal állandó közös feladatvégzést jelentett. Öröm volt vele dolgozni.

— *Ha önnek kellett volna a volt kollégákat felállítani a székről, ugyanezeket a diplomatákat menesztette volna?*

— Egyiket a kettőből igen, a másikat nem. Következésképpen a Somogyi Ferenc ügye sem lett volna ügy.

— *Felmerült az Ön esetleges távozása. Mi az igazság?*

— Nem tehetem meg, hiszen éppen elegendő leköszöntek most. Somoljon össze az egész Külügyminisztérium? Dehogy mondok le! Háromszor is meggondolom, hogy erről az állásomról lemondjak!

VÉEL

Helyi Hírek

— *Hosszú idő után ismét volt újhelyi résztvevője az országos fafűvós versenynek Tiszaújvárosban. Az ország legjobb oboistái, fuvolásai között Gál Zsuzsa (tanára Karikáné Hubay Éva) és Dombóvári János (Adriányi Pálné növendéke) szép hangú játékában gyönyörködhetünk. Gratulálunk a két ifjú muzsikusnak!*

— 1991. december 17-én a sátoraljaújhelyi Városháza Dísztermében közel hatvan meghívott polgármester és jegyző jelenlétében tartott tájékoztatót dr. Orosz Gábor a köztársasági megbízott hivatalának eddigi munkájáról, tevékenységéről.

— Sátoraljaújhely város képviselőtestülete 1991. december 19-én 13 órai kezdettel tartotta az év utolsó, hivatalosan 15. ülését. A 10 napirendi pontot — nem tévedés! — 3 óra alatt tárgyalta meg a testület. Többek között szó volt a város kommunális feladatainak ellátására vonatkozó intézkedési tervről, energiatakarékosságot eredményező fejlesztési feladatok meghatározásáról, a városi egészségügyi alapellátás átszervezéséről, a képviselőtestület 1992. első félévi munkatervéről, a ricsei szociális betegotthon költségvetési előirányzatainak alakulásáról 1985—1991. évek vonatkozásában, önkormányzati tulajdonban álló terület bérbeadásáról valamint az alsófokú nevelési-oktatási intézményekkel kapcsolatos 1991. évi feladatok végrehajtásáról. A képviselőtestület zárt ülésen tárgyalta az önkormányzati tulajdonban lévő ingatlanok elidegenítését, a lakásigényüket saját erőből megoldani kívánók helyi támogatási igényét és a rendszeres nevelési, eseti szociális, rendkívüli gyámügyi segélyek ügyében hozott határozatok elleni fellebbezések elbírálását. Az ülés végeztével a képviselőtestület az önkormányzat bizottsági tagjainak mondott köszönetet egész éves munkájukért. A képviselőtestület többek között döntött: a német szénsegély-programhoz benyújtandó pályázat megírásáról, ezzel együtt a városban új fűtési mód és rendszer megtervezéséről, a BM Határország Miskolci Igazgatóságának, a belügyminiszter egyetértése esetén csapatászló adományozásáról, a ricsei szociális betegotthon azonnali, január 1-jétől megyei működtetésbe történő leadásáról, 1992. január 1-jétől a Városi Kórháztól az egészségügyi alapellátás a Polgármesteri Hivatal szervezetébe kerül át. Az alapellátásban dolgozók felett a munkáltatói jogkört a polgármester gyakorolja, az Újhelyi Korkép főállású felelős szerkesztői munkakörének január 1-jei megpályáztatásáról valamint a Magyar Falusi-Tanyai Vendégfogadók Szövetségébe jogi tagként történő belépéséről. Városunk képviselőtestülete következő ülését január 16-án tartja, melyen várhatóan az 1992. évi pénzügyi terv előirányzataira tett előterjesztéseket fogja megvitatni.

— 1991. december 21-én déli 12 órakor tartotta közös közgyűlést a Phralipe Független Cigányszervezet és a Cigányok Nemzetiségi Kulturális Megyei Szövetsége a helyi szövetség irodájában. Témaként az aktuális és jövőbeli feladatok megoldása, a cigányság helyzetének jobbítása került megvitatásra.

— A Kossuth Lajos Gimnáziumban befejeződött a 6 osztályos gimnáziumi jelentkezés. 1992. január 3-án felvételi vizsgán dől el a jelentkező 56 diák közül, hogy kik fogják majd koptatni a 6 osztályos gimnáziumi iskolapadokat.

1991. december 13-án rendezték meg a Petőfi Sándor Általános Iskolában a városi Himnusz-mondó versenyt. A 20 résztvevő a város általános iskoláiból, valamint a királyhelmeci általános iskolából érkezett. A legjobbak között Hőgye Zsófia első, Vitányi Eszter második, Dombóvári Zoltán harmadik helyezést értek el.

Az interregionális és baráti kapcsolatokat erősítvén 1991. december 4-én ünnepélyes keretek között adták át a szlovákiai Nagymihály város ajándékként a sátoraljaújhelyi Szlovák Tanítási Nyelvű Általános Iskolában azt a nyelvi laborot, amely a szlovák nyelv tökéletes elsajátításában segít majd. Természetesen az anyanyelven kívül a német és az angol, később pedig a francia szavak mondattá, beszéddé alakítását tanulhatják a 230 ezer koronát taksáló taneszközökön városunk lassan legkorszerűbbé váló iskolájának tanulói. Képünkön a Szlovák Tanítási Nyelvű Általános Iskola igazgatónöje és a szlovákiai küldöttség vezetője vágja át a nyelvi labor avatószalagját.

A helyhatósági választások előtt és után is — talán csak a plakátragasztgatás időszakában nem — hiányzott(zik) egy igazi SZDSZ-es elveket képviselő csoport megléte.

Nem arról van szó, hogy akik akkor és most tagjai (voltak) a helyi SZDSZ-nek nem voltak szabadok, szárnyalók, demokraták és szövetkezők, hanem arról, hogy túlon túl is. Így nem alakulhatott ki igazi, egyként mozgó, politikáló bázis. Kicsiny házipolitikát folytató, ám a jobbitást feltétlenül magukban hordozó emberekről volt és van szó.

Szerintem ideje lenne komolyan venni mindent amit akarnak. El kellene érniük, hogy az emberek a meghirdetett programjuk megvalósítása érdekében történő ügyködésük, és nem az egymással szembeni ügyeskedésük miatt beszéljenek róluk.

A helyi SZDSZ 1991. november 30-i csoportülésekor Kracson István önkormányzati képviselő bejelenti: a jövőben megválnak az újhelyitől és átlép a sárospataki SZDSZ csoportba.

1991. december 12-én tartotta meg ez ügyben televíziós sajtótájékoztatóját az SZDSZ helyi szervezete. Lapunk ezután kérte fel az érintetteket a tisztánlátás érdekében történő véleménynyilvánításra.

Kazup Attila ügyvivő így foglalta össze az eseményeket:

— 1991. november 7-én a helyi SZDSZ szervezete Hollóházán egy új SZDSZ csoport alakulásánál bábáskodott, illetve e nap tartotta küldöttválasztó közgyűlését is. Ezek közül egyikre sem jött el önkormányzati képviselője, a helyi szervezet egyik ügyvivője, Kracson István. Ekkor a csoporttagok részéről egyöntetű igényként jelentkezett, hogy csoportunk egy alkalommal vegye napirendjére képviselőnk önkormányzati munkáját. Ugyanis az elmúlt egy év alatt több olyan jelzés is érkezett városunk polgáraitól, melyek nem voltak éppen hízogók az SZDSZ önkormányzati munkájára nézve. Úgy gondoltuk, egy közös mérlegkészítés képviselőnkkel már elengedhetetlen. Közösen szeretnénk volna ezen korrigálni. Tekintettel arra, hogy a szabaddemokraták életében egy fontos esemény-

Az újhelyi képviselő pataki párttag

SZABA D SZÁLLÁS

re — a budapesti küldöttgyűlésre — kellett készülnünk, az önkormányzati munka értékelését ezen eseményt követően szándékoztunk napirendre tűzni. Ezt követően én informáltam István barátomat a hollóházi csoport létrejöttéről és az újhelyi tagok igényéről, ami az ő munkájával kapcsolatos. A budapesti küldöttgyűlésen hidegzhanyként ért a sárospataki küldött információja, miszerint Kracson István kérte őket, hogy vegyék őt tagjaik sorába. E lépése számomra teljesen érthetetlen volt. Ezért azonnal kapcsolatba léptem Juhász Pál országos ügyvivővel és segítségét kértem. Azzal nyugtatott, hogy István ezt nem gondolta komolyan, hiszen ez következményekkel jár, és ő nem úgy ismerte meg, hogy ilyen apolitikus lépéseket tenne meg. November 30-án Juhász Pál rövid időt városunkban töltött és közösen felkerestük Istvánt. Ekkor ő mindössze jelszértékű baráti kéréssel fordult hozzám, melynek lényege azzal summázható, hogy István törekedjen szorosabb kapcsolatra az SZDSZ tagokkal és a helyi szervezet munkájában aktívabban vegyen részt. E napon került sorra az a csoportülés. Célja az lett volna, hogy Kracson Istvánt beszámoltassuk eddig végzett önkormányzati munkájáról és egy konstruktív vitát követően javítsunk az SZDSZ önkormányzati teljesítményén. E megbeszélésen egyrészt kérdéseket tettünk fel bizonyos témákkal kapcsolatban, melyekről nem voltak információink, másrészt kritikáinkat mondtuk el az elmúlt egy év alatt tapasztaltakról. A teljesség igénye nélkül ekkor sérelmeztük, hogy előzetes megállapodásunk ellenére nem informálta önkormányzati munkájáról a szervezetet, egyzetetésekre nem kerített sort az ügyvivői testülettel, a felajánlott szakértők munkáját nem vette igénybe, az általunk szervezett fórumokra késve érkezett és így tovább.

Miután ezen kritikai észrevételeinket elmondtuk, közölte: ő már két hete a sárospataki SZDSZ tagja. Ezt a be-

jelentését tudomásul vettük annak ellenére, hogy így a helyi SZDSZ életében kritikus helyzetet teremtett.

A regionális irodán keresztül felvettük a kapcsolatot a budapesti pártközponttal, hogy elvi állásfoglalással legyenek segítségünkre.

A Szabad Demokraták Szövetsége és a helyi csoport is úgy ítélte meg, tarthatatlan és egyben értelmetlen az, hogy egy pártlistán bekerült önkormányzati képviselő elhagyja csoportját. Ezen egyáltalán nem enyhít az, hogy egy másik város SZDSZ csoportjába jelentkezett át, mivel önkormányzati teendői ehhez a városhoz, az ebben működő SZDSZ szervezethez és választóihoz köti.

Véleményük az volt, István gondolja át elhatározásának következményeit és ezek után önként mondjon le mandátumáról. Mi úgy gondoljuk, a politikának megvan a maga sajátos etikája, és ennek lelkiismeretes, komoly követését elvárjuk tőle is.

Mindezt követően írtunk egy levelet képviselőnknek, Kracson Istvánnak.

SZDSZ

Sátoraljaújhelyi Szervezet
Sátoraljaújhely
Rákóczi u.11.

Tisztelt Kracson István!

A november 30-i csoportülésünkön tett kijelentésed, miszerint elhagytad a csoportot és a jövőben a sárospataki SZDSZ csoporthoz kötődő működésedet, mélyszéles megütközést váltott ki bennünk. A sátoraljaújhelyi szervezet december 1-jén — tekintettel a kialakult helyzetre — kénytelen volt megvitatni ebbéli elhatározásod, illetve az önkormányzati képviselői munkád össze függésben felvetődött kérdésköröket. Csak a családottság hangján szólhatunk és értetlenséggel fogadtuk, hogy az önkormányzati munkáddal kapcsolatos jobbító szándékú, ugyanakkor kritikai észrevételeinket nem úgy fogadtad, ahogyan az elvárható lett volna egy helyi SZDSZ-es vezető egyéniségtől. Sőt a felelősségvállalás alól való menekvésnek tűnt számunkra, hogy ki-

jelentetted, Te nem kívánsz a sátoraljaújhelyi SZDSZ szervezetével, tagságával együttműködni a helyi politika színterén.

Ebbéli elhatározásodat kénytelenek vagyunk tiszteletben tartani. Minden bizonnyal jól átgondolt döntéssel állunk szemben. Tekintettel arra, hogy helyi képviselő listás mandátumodhoz ebben a városban, e szervezet bizalmának köszönhetően jutottál, és mint kinyilvánítottad, nem kívánsz velünk egy szervezetben tevékenykedni, úgy üljük meg, morálisan is úgy lenne helyes a döntésed, ha lemondanál képviselői mandátumodról.

A december 1-jei csoportülésünkön hozott határozat értelmében felszólítunk, hogy listás képviselői mandátumodról az intézményes formákat megtartva mondd le!

A szövetségben belül más helyiségekben is tapasztalt ilyen jellegű konfliktusok alkalmával a demokratikus játékszabályoknak megfelelő lépéseket tettek meg a szabad demokraták helyi képviselőink, lemondtak mandátumokról.

Ezt a felelősségteljes és következetes lépést elvárjuk Tőled is. Nem tudjuk elfogadni, hogy a sárospataki csoport tagjaként, az önkormányzati munkád és a sátoraljaújhelyi szervezettel való információs kapcsolattartásod látványos minőségi javulást hozna.

Ezen levelünkben nem kívánunk foglalkozni a város polgárainak, és ami számunkra bosszantóbb, szimpatizánsaink rólad alkotott rosszálló véleményével, hiszen arról már közösen polemizálhattunk veled.

Nem mehetünk el azonban szó nélkül amellet, hogy a csoport egyik ügyvivőjeként az önkormányzati választásokat követően teljesen passzív maradtál, a csoport munkájában nem vettél ki a részed. Háttal fordítottál azoknak, akik segíteni akartak neked, tenni akartak volna általad az önkormányzatban. Ezt a közszolgálatot úgy hisszük Te rosszul értelmeztetted. Szerintünk várospolitikát — helyi politikát egyedül végezni nem lehet.

Egy politikai párt megítélésünk szerint nem engedheti meg magának, hogy ne távlatokban gondolkodjon.

A jövőben remélt választási sikereinket nem kockáztatjuk azzal, hogy konfliktusa-

inkat nem oldjuk fel, holmi kényelmi megfontolásból.

A helyi csoport bizalmát elvesztetted. Egyet kell értenünk Veled abban, hogy a konzekvenciákat kinek-kinek le kell vonnia.

Sátoraljaújhely, 1991. december 9.

Szabad demokrata üdvözléssel:

Ügyvivői Testület

Betónia Béla, Kazup Attila, Toronyi Csaba

Most nézzük miképpen vélekedik a történekről Kracson István.

— November 30-án, én úgy gondolom a kritikák egy részét sikerült tisztázni. Ezen a csoportülésen szó sem volt arról, hogy az SZDSZ tagjai úgy látják: engem fel kell szólítani a mandátumomról való lemondásomra.

Nagy meglepetéssel olvastam a levelet, melyben eléggé kemény hangon megteszik ezt. Erre pedig én nem látok megfelelő és elfogadható indokot. A legfőbb vád az volt ellenem, hogy nem informálok az SZDSZ helyi tagjait megfelelőképpen az önkormányzati munkáról és az önkormányzati tevékenységemről.

Ez kétségtelen, én ezt azonnal elismertem és azonnal felajánlottam a jövőbeli változtatást is, majd bejelentettem, hogy két héttel ezelőtt átjelentkeztem a sárospataki szervezethez. Tettem ezt azért, mert a kemény bírálatok a távolléteomban hangzottak el és tulajdonképpen ez az ügy már ott Hollóházán megfogalmazódott. Ezt nem tartom korrektnak! Egy liberális pártra nem ez, hanem a nyitottság jellemző, aminek egy kicsit ellentmondanak a tények. A magam részéről azt a konzekvenciát vontam le Hollóháza után, hogy nem kívánok részt venni a helyi szervezet munkájában. Több indokom is volt erre. Én az önkormányzati munkát és a pártmunkát kettéválasztom. Az, hogy valakinek a helyi párttal, párttagokkal megromlott a kapcsolata egyáltalán nem jelenti azt, hogy önkormányzati tevékenységét nem tudja az SZDSZ szellemiségében elvégezni. A tagság eléggé leolvadt — hosszasan lehetne elemezni az okát miért — és én úgy ítélem meg, ismerve barátaim, hogy az a része maradt meg a szabad-

demokratáknak, akik abban a forradalmi lendületben, hévben élnek, hogy sokszor egy kicsit kamarillázva, kicsit puccsszerűen rendezzük le a személyi ügyeket. Erre már volt példa, aminek én akkor sem voltam különösebben híve. A listát illetően hiszek az első ember szerepében. Változtatlanul magaménak vallom az SZDSZ-es értékeket, az elvi nyilatkozatot, a liberális elveket, és úgy gondolom, hogy a helyhatósági választásokon kb. ugyanannyi szót a lista élén álló személynek, mint a listát állító pártnak. Arról nem is beszéllek, amikor a lista élére kerültem 26—28 volt, most pedig 6—7 fős a helyi SZDSZ. Érzem az etikai nyomást és tulajdonképpen számoltam is vele. Mégsem érzem súlyosnak és így a felszólítást sem tudom elfogadni, mert olyannyira kevés, szűk lett a helyi SZDSZ tábora, hogy nem tartom döntőnek ezt a véleményt.

A továbbiakban lapunk kérdéseire válaszolnak az érintettek.

Kracson úr! Képviselővé választása után gondolom a helyi SZDSZ választási stábjára összejött és megvitatták a tapasztalatokat. Ezen vagy ehhez hasonló gyűlésen történt-e valami megegyezés ön és a tagság között? Míszertint önnek mikor, mit kell képviselnie és hogyan kell majd a jövőben beszámolnia önkormányzati tevékenységéről?

Kracson: Igen, történetek bizonyos megegyezések, ezek között volt az is, hogy mindenkor tájékoztatom az önkormányzati munkáról a tagokat. Éppen én hibát követtem el, ezt elismerem. De ugyanakkor kértem az SZDSZ tagokat, hogy minden egyes problémájukkal bármikor forduljanak hozzám, vagy azokat juttassák el nekem.

— A helyi SZDSZ számomra — és gondolom vannak még a városban sokan akik így érznek — mindig egy képlékeny, nem megfogható csapatot jelentett. Meri ugye nem először történik szakítás — igaz az nem volt ennyire fontos. Mikor tud egységes képet alkotni ilyen esetek után a helyi SZDSZ szervezete?

Kazup: A kérdés első része attól függ, milyen aspektusból közelítünk hozzá, vannak akik másképp látják. Ez megítélés dolga. A Gál Györ-

gyé és a jelenlegi eset között én a magam részéről annyiban vonnék párhuzamot, hogy politikai sértődést látok mindkettő mögött. Miután a politika is emberi dolog, így természetesen a politikában is létezik sértődés. Ugyanakkor szerintem igazán közéleti személyiség csak abból válhat, aki sok más kitűnő tulajdonsága mellett rendkívül kiegyensúlyozott, valamint toleráns a más véleményeken lévővel, kritikáikkal szemben megértő. Mi magunk részéről mindig azon lettünk volna, hogy egy egységes helyi alternatívaként jelenhessünk meg a város polgársága előtt. Az önkormányzati választásokat követően úgy véltük, a helyi politika színtere az önkormányzat, és itt van lehetőségünk eljuttatnunk elképzeléseinket a város közvéleményéhez. A Szabad Demokraták Szövetségét mindig is a kollektív vezetés, a közös együttgondolkodás jellemezte. Ennek az elvárásnak itt helyben nem tudtunk megfelelni. Hogy mikor fog igazán politikai tényezővé válni ilyen esetek után a helyi SZDSZ szervezet? Én úgy vélem ez a tényfeltárás is ahhoz segít hozzá. Ennek az egész „balhénak” talán egyetlen pozitív hatása: bizonyítani tudtuk, hogy mi nem sumákolunk, titkolózunk, hanem saját hibáinkra is következetesen rámutatunk a közvélemény előtt.

— A város csiripelő madarai a választások után Kazup úr hopponmaradásáról és Kracson úrral csak bizonyos ügyekben meglévő pókháló vékony kapcsolatáról szóltak. Sokan úgy vélik, hogy Kazup Attila most a választási időszak alatt elvégzett munka fejében elégtételt kíván venni. Hogyan látja ezt?

Kazup: Ha valakik is azt hiszik vagy azt gondolják, hogy az önkormányzati választásokat követően bennem sértődés vagy tüske maradt, nagyon tévednek. Kikre is sértődtem volna meg? A választókra? Órájuk semmi esetre sem, hiszen egyéni választókerületemben több szavazathoz jutottam, mint azt reméltem. Nagyon pozitív hatással volt rám, hogy a három SZDSZ jelölt tag közül ezen a választáson a legtöbb szavazathoz én jutottam. Ez csak további erőt és biztatást adott a pártban való aktívabb mun-

kához. Az semmiképpen nem motivált, hogy esetleg ilyen áron jussak mandátumhoz.

— Pathhelyzettel állunk szemben. Hiszen igazi, törvényes lehetőség nem mutatkozik arra, hogy Kracson Istvánt a néhány fős SZDSZ tagság eltávolítsa képviselői helyéről, az üresedés pedig csak lemondás után következhet be. De mint tudjuk, ez az érintett úrnak eszé ágában sincs. Milyen megfontolásból lett ez az ügy megtehető, kinek jó, és mi értelme van?

Kazup: Ezen helyzet előidézéséért önkormányzati képviselőnket súlyos felelősség terheli. Ugyanis ha ő nem hátrál meg a kritikákkal szemben és vállalja azokat, akik őt segítették annak idején, illetve vállalja a hatékonyabb, szakszerűbb, informálisabb önkormányzati munkát a megfelelő garanciák felállítása mellett, és ha nem távozik ilyen inkorrekt módon, akkor ma nincs ez az ügy. Talán most úgy érezzük, ez nem jó Kracson Istvánnak, nem jó a helyi SZDSZ szervezetének. De én remélem rövidesen eljön az az idő, amikor azt mondhatjuk: jót tettünk ezzel az SZDSZ szavazótáborának, a helyi szervezetenek és talán még Kracson Istvánnak is. Ha ez így lesz, akkor igenis volt értelme. Erre utaló momentumok már vannak. A városi televízióban elhangzott-látott sajtótájékoztatónkat követően tíz fő kérte tagfelvételét a helyi szervezetbe.

— Kracson úr, nem érzi úgy, hogy cserbenhagyta mindazokat, akik — természetesen önnel együtt — sokat tettek a választások alatt bejutásáért?

Kracson: Talán egy kicsit. De ami enyhít ezen az érzésen az az, hogy én úgy gondolom, korábban is tisztázni lehetett volna a problémákat. Nem tartom tisztázó folyamatnak azt, amikor kész tények elé vagyok állítva. Elismertem hibáimat. Felajánlottam a változásokat. Ez nem volt elegendő. Azonnal beindult látványosan ellenem egy olyanfajta támadás, amit én nem tudtam úgy elfogadni, mint egy kompromisszumra hajló tiltakozó jellegű megoldást. Úgy érzem a közös megoldáshoz hiányzik a másik oldal pozitív szándéka.

Ki így látja, ki úgy, én személy szerint nem is szerettem volna. **DA**

Átalakul a VGV

Önkormányzati vállalkozás

A Városgazdálkodási Vállalat 1991. december 11-i önkormányzati határozat alapján 1991. december 31-vel egyszemélyes korlátolt felelősségű társasággá alakul Újhelyi Gazdálkodási Kft. néven.

A 35 millió forintos törzstőkével létrejött vállalkozás tulajdonosa teljes egészében Sátoraljaújhely Város Önkormányzata.

Kérdéseinkre a társaság első ügyvezetője, Koleszár Nándor válaszol.

— *Milyen formában és hogyan zajlik le a vállalat átalakulása?*

— Az átalakulás két lépcsőben történik meg. Az elsőben csak formai változásokról beszélhetünk, tehát a vállalat felépítése és struktúrája érintetlen marad. A másodikban már az önkormányzat által létrehozott ad hoc bizottság — a kft. dolgozóinak, vezetőinek javaslatai alapján a racionális működését, a szolgáltatások biztosítását, az építőipar versenyképességét szem előtt tartva — javasolja átalakítani a kft-t. A végső dön-

tést az önkormányzati testület hozza meg.

— *Mit várnak a változásoktól?*

— Mindenek előtt azt, hogy közszolgáltatási feladatainkat magasabb szinten tudjuk ellátni. Ezen kívül az önkormányzati vagyont hatékonyan működtetését és a piaci igényekhez való rugalmas alkalmazkodást. Gondolok itt az építőipari, szállítási-üzemfenntartási részlegünkre, melyeknek versenyképességét, piaci viszonyokhoz való alkalmazkodását javítani kell.

— *Várhatóak-e elbocsátások?*

— Az ÉGSZI Szinva Kft. az átalakulási terv készítője — melyet 4 hasonló cég közül a polgármesteri hivatallal közösen választottunk ki — egy minimálisan 30%-os fizikai létszámleépítést javasol. Nyilvánvaló, hogy ez egy jelentős adminisztratív létszám átszervezését is szükségessé teszi.

— *Mi kell ön szerint egy átalakuláshoz? Létszámleépítés?*

— Nagyrészen szemléletváltoztatásra és a vállalat struktúrájának átrende-

Szülői értekezlet, tájékoztató

KOLLÉGIUMI DILEMMÁK

Az 1991. évi XXXII. törvény a volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetéről rendelkezik.

Köztudott, hogy a sátoraljaújhelyi Kossuth Lajos Kollégium is ezen törvény hatálya alá esik, és a piarista rend 1992-től igényt tart rá, fiúkollégiumként szeretné működtetni.

Az 1992/93-as tanévtől várható változásokról, a kollégista tanulók elhelyezéséről decemberben tartottak szülői értekezletet, ahol az érdeklődő szülők választ kaphattak kérdéseikre.

Sokan aggódtak gyermekeik más felekezetbe tartozása miatt, illetve különösen a lányok szülők féltelme kapott hangot, mi lesz gyermekeikkel.

Az ülésen jelen lévő Katona Rezső polgármester és Havas József piarista tanár mindenekelőtt igyekezett megnyugtatni a szülőket: a leányok számára az önkormányzat ígéretet tett új diákotthon létrehozására, a fiúknak pedig — akik nem kívánják vállalni a piarista nevelést — a mezőgazdasági kollégiumban ígérték elhelyezést. Azóta az érdekeltek kézhez kapták a tájékoztatót a kollégiumi elhelyezés átrendezésének szükségéről, ebből idézünk:

„Bár 1642-től kezdődően a piarista rend volt hazánkban a legnagyobb tanítószervezet, múltját és nevelőmunkájának eredményességét ma kevesen ismerik hazánkban. A keresztény jelző sokakban

bizalmatlanságot, negatív érzelmeket kelt. Nem csoda, hiszen 1945 után az úgynevezett ideológiai harcok a szovjet politikai érdekeket kiszolgáló államhatalom arra akarta felhasználni, hogy az emberekre nagy hatással lévő vallási közösségeket megsemmisítse. (...)

Problémát jelenthet egy-egy családnak, hogy eddig semmiféle felekezethez sem tartoztak, vagy nem a katolikus egyház közösségének tagjai. Nem kerül-e hátrányos helyzetbe az ilyen diák a piaristák által vezetett diákotthonban? A piarista rend intézeteiben a vallási, világnézeti szabadság tiszteletben tartása sokkal régebbi hagyomány, mint ahogyan az hazánk földjén megjelent. Sátoraljaújhelyen 1789-ben nyílt meg a piaristák iskolája, és a város tanácsa már 1800-ban a következő nyilatkozatot tette: »... a piarista atyák az érdekelt közösség teljes megelégedésére tanítanak, ... a vármegye közösségének szeretetét, tetszését és becsülését vallás különbsége nélkül kiérdemelték.«

A piarista rend már megtette az első lépéseket régi rendháza tetőterének beépítésére, hogy a kollégium tágasabb lehessen és az idősebb növendékeket 3—4 személyes szobákba lehessen elhelyezni. Az eddig is működésben lévő intézetek életének főbb jellemzője, hogy a rendtagok az intézmény épületében laknak, és így a növendékeknek állandóan rendelkezésére állnak.”

—járomy—

zésére van szükség. Ha a leépítéseket elvégezzük, akkor is 200 fő körül fog mozogni a kft. létszáma. Egy 200 fős vállalkozás nagy, egy ilyenről pedig nem lehet elvárni azt a nagyfokú rugalmasságot, amire most szükség van.

— *Nincsenek Önök egy kicsit késésben?*

— Nem késtünk el! A megyében hasonló profilú szervezetek között az elsők vagyunk az átalakulást tekintve. Az igazsághoz hozzátartozik viszont, hogy országosan a középátlagban. A lényeg az, hogy 1992. december 31-ig ajánlatos az állami vállalatoknak társasági formát ölteni. Mi egy évvel hamarabb tesszük ezt meg!

D. A.

Visszatekintés

A BÍRÓSÁGI MUNKÁRÓL

Dr. Szathmáry Bélával, városunk bíróságának elnökével beszélgetett munkatársunk, az általa vezetett intézmény 1991. évi munkájáról. Elmondta, hogy az épületcserével az ország legjobb munkafeltételű bíróságává váltak. A bírói létszám teljes, működésük az állampolgári tűréshatáron belül van. A polgári perek számszerűségében azonosak a tavalyival.

Ezzel szemben a büntetőügyek jelentősen emelkedtek, melynek alapvető oka a rendőri munkában beállott minőségi javulás. Addig amíg 1990-ben 632 büntetőügyben folyt eljárás, 1991-ben (december 10-ig) ennek száma elérte a 719-et.

A büntetőügyek jellegében is átalakulás történt, a kisebb bűnügyek helyett a súlyosabb, csoportos ügyek száma növekedett, melyek között sajnos nem ritkák a 10—20 vádlottas ügyek sem.

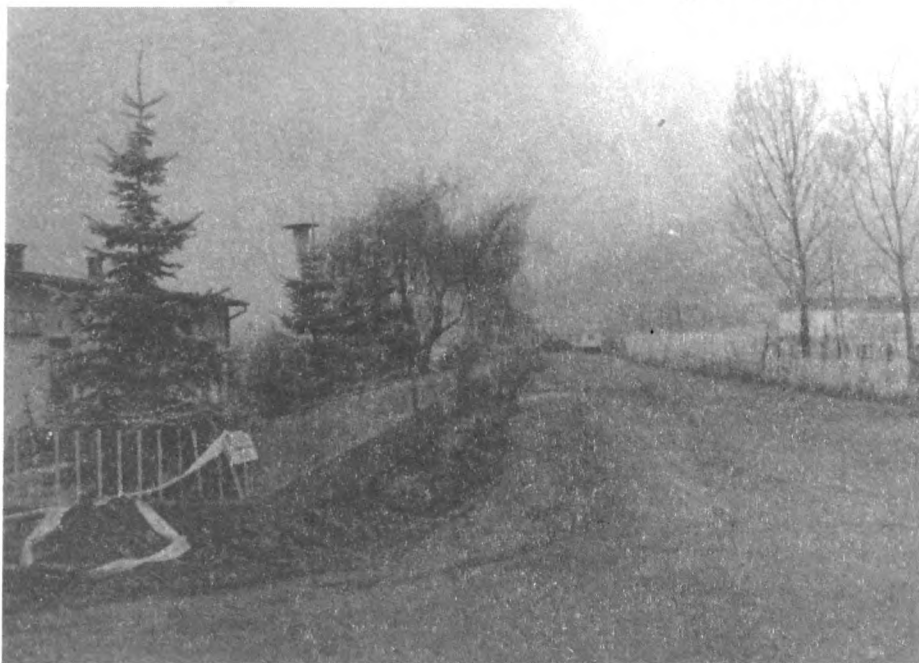
Nőtt a vagyon elleni erőszakos jellegű bűnügyek száma és a személyek elleni rablásoknál az eszközök használatával (pl. gázspray-vel) történő haszonyszerzés. A betöréseknél a minimális létfenntartás hiányából adódóan az élelmiszerboltok a legfőbb célpontok. Sajnos ennek társadalmi okaival jövő évben is számolni kell.

Változás a bíróság munkájában, hogy az épületben működő közjegyzőség 1991. december 31-vel, mint állami keretben működő egység megszűnik. Helyette magán közjegyzők működnek majd a továbbiakban Sátoraljaújhelyen és Sárospatakon.

A sátoraljaújhelyi közjegyzői állás nincs betöltve, egyezséről az erre a feladatra jelentkező személy, másrészt pedig az iroda beindításához szükséges jelentős anyagi feltételek hiányában. Így az újhelyi közjegyzői teendőket átmenetileg a sárospataki iroda fogja ellátni.

Út a jövőbe

A Prec-Cast utat épített

1991. november 30-ra elkészült egy 200 m-es útszakasz, mely a volt Ságvári utcából — jelenleg Ipartelep utca — nyílik, és egészen a Prec-Cast új vámkapujáig húzódik. Az út megépítésének körülményeiről, háttéréről kérdezem a Prec-Cast vezetőjét, Fazekas Lászlónét.

— *Elkészült ez az új útszakasz. Kinek az ötlete nyomán és miért volt szükség a megépítésre, és mindez mennyibe került?*

— Saját ötlet, kényszer ötlet volt. Amikor ezt a céget a négy alapító létrehozta, mi megkerestük a városi tanácsot, hogy a későbbiekben milyen megoldás látszik a terület megközelíthetőségére. Az ELZETT annak idején ezt a területet szolgalmi átjárással, valamint víz- és

csatorna szolgálommal vette meg. A külföldi befektetőknek ez teljes mértékben kényelmetlen lehetőség volt. Az akkori tanács azt mondta: nézzük meg, a költségvetésükben szerepel öt millió forint, ebből meg fog épülni az új út, ami egyben a Zemplénagárd felé vezető elkerülő szakasz is. Úgy mondták, ez az út meg fogja oldani egyértelműen a problémánkat. Azt is garantálták, ez egy éven belül kész lesz. Eltelt az egy év, ám nem-

csak az idő, de a pénz is elszállt. Az új önkormányzat viszont közölte, hogy az előző tanács ígéretében nem tud felelősséget vállalni. Pénz persze nincs. Nekünk nagyon kényelmetlen volt ez a helyzet. Mikor jöttek a külföldiek, zömében nyugatiak, és át kellett mennünk a Faipari Szövetkezet udvarán..., ahol éppen pakoltak... és nem kocsival, gyalog közlekedtünk... Meghirdettek egy nemzetközi befektetési ösztönzési-alap pályázatot, amely kritériumainak megfeleltünk. Elkészítettük a pályázatot, amit meg is nyertünk, összegben 6,5 millió forintot. Ezt fordítottuk az út és az ehhez tartozó csatorna és vízművek építésére.

— *Az önkormányzat mivel segített?*

— Szép szóval. Kaptunk egy írásbeli támogatást, melyben kinyilatkoztatta azt, hogy erre nagy szükség van. Egyéb olyan segítséget, hogy ne november 30-án legyen az út átadása, hanem augusztusban, amikor még szép idő van, és könnyű dolgozni, nem tették meg. Ehhez pénzt kellett volna előlegezniük.

— *Ki volt a kivitelező?*

— A Közúti Építőipari Vállalat és a Borsodi Vízművek.

— *Elég volt a pénz?*

— Igen, elég. Már úgy kötöttük a kivitelezőkkel a szerződést, ennyi pénz van rá, vállalják-e, vagy nem vállalják. Az út határidőre elkészült!

Gratulálunk! Mind a kivitelezőknek, mind a befektetőnek, a Prec-Castnak. A továbbiakban abban reménykedünk, hogy megépül az út további folytatása, mely összekötné azt a 37-es főúttal.

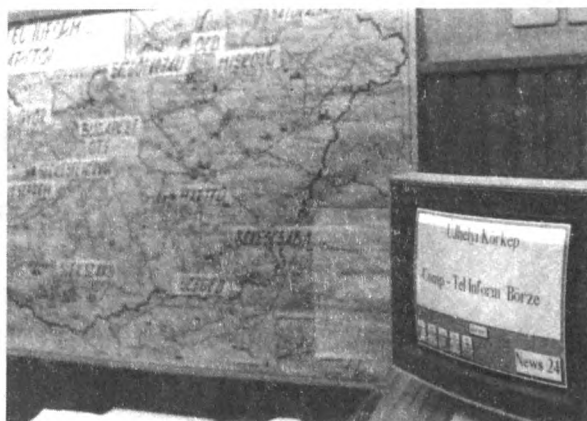
U. P.

Kinek a kudarca?

COMP-TEL INFO BEMUTATÓ

Közhiedelem: péntek 13 — szerencsétlen nap. Ha jól tudom van egy ilyen számítógép vírus is. És a vírusok nem hoznak szerencsét.

A Zemplén Hotel különtermében került sor 1991. december 13-án a Comp-Tel In'fo Szolgáltató és Vállalkozási Iroda kezelésében működő CTI Adatbázis bemutatására. Pontosabban került volna, ugyanis a közel 200 meghívott közül csak lapunk és a Dóka-Soft Kft. képviseltette magát. Szomorúan vettük mi magunk is tudomásul, hogy városunk megannyi vállalkozója, vállalata még az adatbázissal történő megismerkedés fáradságát sem vette. A rendszer pedig, ami más városokban is elérhető, nem akármilyen. Országos (nemzetközi) kereskedelmi kapacitás és szervezőtechnikai adatok forgalmazását célozta meg. Szóval hétvége, tizenharmadika, péntek volt, na és délután(?) fél 5-kor kezdődött az egész. Munkaidő után pedig...

**AZ ÖN LAPJA
AZ**

**ÚJHELYI
KÖRKÉP**

OLVASSA EZT!

Majd' háromszáz gyereknek tette igazán emlékezetessé az idei szeretet ünnepét városatyáink egy lelkes csoportja.

Boldog gyermekszívaj töltötte be a múlt és a jelen történelmét formáló, jobbító szándékkal átítatódott Díszterem százados falait. Az alkotás lázától csillogó gyermekszemekben egy boldogabb jövő ígérete látszott tükröződni, ők még nem gondolnak arra, hogy közülük fog kikerülni a következő nemzedék életét terelgető szenátorcsapat. Szeretetet kaptak és tudtukon kívül azt tanulták, hogy az igazi ajándék az, amit sokaknak adunk.

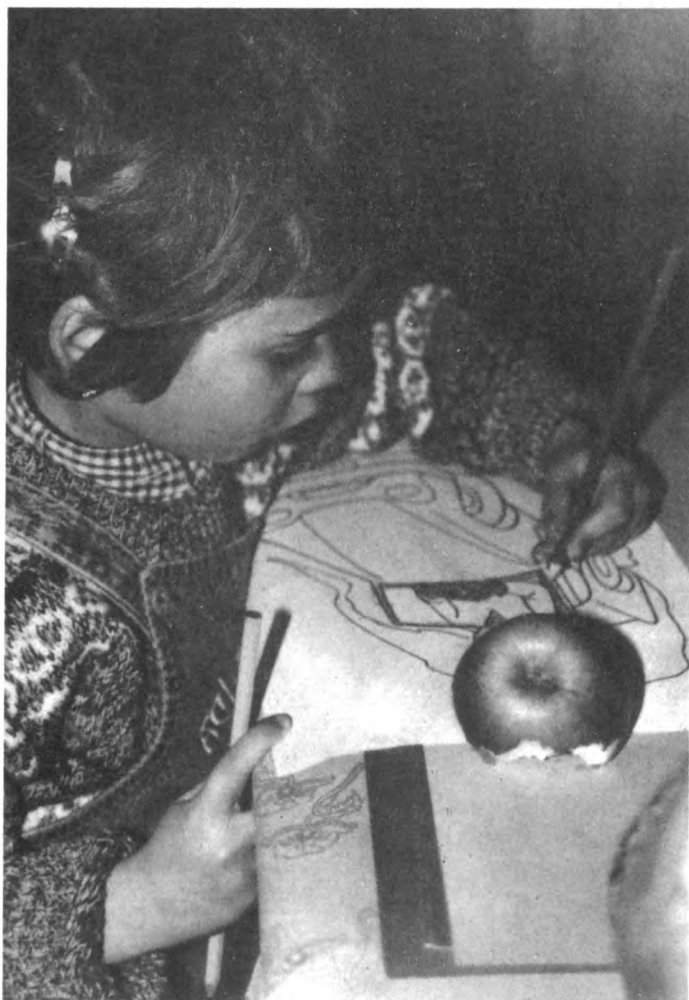
Mire e sorok napvilágot látnak, 1992-t fogunk írni, január lesz. Gyermekkorát élő demokráciánk újabb megpróbáltatásokat, de megújuló reményeket is magával hozó hónapja.

Élünk majd és szenvedünk, alkotunk és szeretünk. Tovább munkál bennünk az építő akarat, amit pontosan a szeretet által hintett génjeinkbe a Legnagyobb Tanító.

Szöveg és kép: Szigeti Sándor

KARÁCSONY A VÁROSHÁZÁN

Az oktatás, kultúra jegyében

A képviselők egy évéről

Az utóbbi időben országszerte jelennek meg az önkormányzatok egy éves működését elemző, véleményező írások. A helyi testület munkájáról az előző lapszámomban olvashattunk néhány képviselői véleményt. Azt, hogy a nyilatkozatok mennyire segítettek az olvasót ahhoz, hogy munkánkról teljesebb, realisabb s főleg árnyaltabb képet kaphassanak, nem tudhatom. De bármilyen is legyen az önkormányzat működésének megítélése, attól egyetlen képviselő sem határolódhat el, különösen oly gyermeki leleménnyel nem, amely azt sugallja: „az én — mindig a választók érdekeit szem előtt tartó — megoldást segítő javaslataim nem találnak értő fülekre, s azok a szűk pártérdekek miatt nem érvényesülhetnek.”

Az ilyen és ehhez hasonló vélemény emberi gyengeségre vall. Az üléseket pedig pártcsatározással jellemezni nem helyes, mert legfeljebb személyeskedő vitákról beszélhetünk.

De milyen is az a bizonyos kép, mondjuk az oktatás, kultúra szemüvegén keresztül?

*„Gyűjtsd a tudást, meri látod,
puszta minden e földön
És csak a szellemi kincs érheti
túl a halált...”*

— üzeni Sylvester János a XVI. századból.

Kétségkívül a mostani kormány legfontosabb és máig beváltatlan ígérete az oktatással kapcsolatos. Pedig Széchenyi is — akit eddig mindhiába idézünk — figyelmeztet: „Egy nemzet ereje a kiművelt emberfők sokaságában rejlik.” Ennek belátása ugyanolyan létkérdés kellene legyen a közgazdász, bankár, kereskedő, vállalkozó, földműves, mint a pedagógusok számára. Így viszont marad az intézmények működőképességét épp csak hogy megőrző költségvetés. Igazságtalan lennének, ha nem szólnék elismerően a hivatal szakembereinek — éppen az oktatási intézmények működőképességének fenntartásáért tett — erőfeszítéseiről. Azonban az iskolákat nem számítva ők tudják a legjobban, hogy az évek óta „angolkóros” költségvetés már nem tartható. Nem elég csak működtetni az oktatási intézmények számára sem!

Képviselői tevékenységünk megítéléséhez hozzá tartozik az is, hogy a művelődési bizottság „kínjában” — az intézmények átvilágításának tapasztalatait felhasználva — saját háza táján javaslatokat tett, a már ismert és a képviselők többsége által elvetett, takarékosági lehetőségekre. A történetek alapján elvárható pozitív önkormányzati magatartás reménnyel tölti el az 1992. évi költ-

ségvetést váró újhelyi oktatási intézményeket.

Azonban jóval előnyösebbnek látszik az első év megítélése a kultúra szemüvegén át. Ennek viszont annyi szépséghibája van csupán, hogy a képviselőtestület döntéseinek alig volt közvetlen hatása a város kulturális életére. A nemzeti néptáncfesztivál, az országos nyelvhasználati verseny, a zempléni tárlat, a határon túli magyar fiatalok nyári tábora, a Zemplén Kupa, a Mozart-rendezvények stb. sikere sokkal inkább köszönhető a hivatal és a művelődés ismert szakemberei áldozatos, ügyesítő munkájának, és nem utolsó sorban pedig a kultúra iránti szimpátiáját, fogékonyságát nem titkoló polgármesteri magatartásnak. Aki közismerten nem az ellenzékhez tartozik...

Bizonyos fokig a kultúra folyamatoságát látom abban is, hogy az évekkel ezelőtt létrehozott városi médiák (Újhelyi Körkép, városi televízió) megszokottá váltak sokunk számára, s hiszem, hogy végleges formájukban pedig már nélkülözhetetlenek is lesznek.

A véleményt formálók — noha ez sem egyformán érinti a testületi tagokat — vajon gondoltak-e a város igen intenzív külkapcsolataira: az egyre szorosabb kulturális, gazdasági együttműködésre a Felvidék és Kárpátalja közeli városaival; Kazinczy Ferenc révén Zemplén és Érmellék kézfogására; a baráti kapcsolatokra Franeker és Sátoraljújhely intézményei, polgárai között?

Szólhatnék a szociális gondoskodás területén végzett hőies munkáról — aminek a szociális bizottság az igazi megmondhatója — az egyéb karitatív tevékenységekről, amelyek mind-mind hozzátartoznak az egy éves működésünk árnyalt, jóindulatú megítéléséhez.

Az iménti gondolatok nem jelentik azt, hogy e sorok írójának ne lennének kételyei, elvárásai magával a képviselőséggel szemben is. Kenyerem javát elfogyasztván számtalan negatív tapasztalatot szereztem — megannyi megmosolyogtató történettel — az akkori irányítás embereinek a kultúrához fűződő viszonyáról.

Hiszem, hogy ez a testület szándékában, áldozatvállalásban, tenniakarában, demokratikus működésében nem hasonlítható pártállami elődeihez.

Vajon a kultúra értékeihez fűződő képviselői viszony mennyiben tekinthető „csak” magánügynek?

Azt gondolom, egy önmagával szemben (is) igényes képviselő él a példaadás lehetőségével (is)...

Dombóvári János

Könyvespolcra

Zempléni Családi Címerek

Gyönyörű kötésben és tartalommal készült az a kis könyvecske, melyet a Kazinczy Ferenc Társaság adott ki a karácsonyi ünnepekre. A könyvecske egy érettségi előtt álló középiskolás miskolci diáklány kezemunkáját dícséri. Bánhidai Ágnes előszavában leírja, édesanyjától, Bánhidiné Balsai Jolántól kapott kedvet a restaurátori munkához és a címerrajzolásához.

A Zempléni Családi Címerek című könyv 82 zempléni származású vagy kötődésű nemesi család rövid történetét illetve címerrajzát ábrázolja igényes, szép szerkesztéssel és nagy műgonddal.

E kis figyelemfelkeltő könyvbemutatót nem is lehet mással, mint a szerző szavaival zárni: „Zemplénhez, s főleg Sárospatakhoz igen erősen kötődöm, a történeti emlékekben gazdag kisváros nyugalma sokkal jobban vonz, mint a nagyvárosi nyüzsgés.

Édesanyámnak és a zemplénieknek ajánlom első könyvecskémet.”

ÚJÉVI KONCERT

1992. január 15-én 18 órától a Miskolci Szimfonikusok újévi koncertjére kerül sor.

Évforduló

**„ISTEN,
ÁLDD MEG A MAGYART!”**

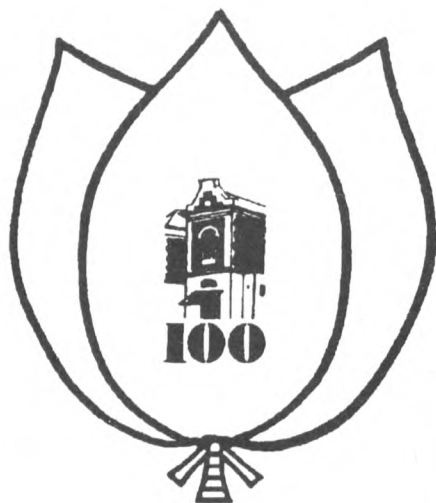
Mekkora mélységből tör fel, és miféle magasságokig emelkedik, ér fel Kölcsey fohásza?

Milyen történelem zengett, zúgott, morajlott abban a Kölcseyben, aki 1823. január 22-én a Szatmár megyei Csekén megírta a Himnuszt? Kölcsey úgy idézi a múlt zivataros századait, úgy illeszti egymás mellé történelmünk dicső képeit és nemzeti sorstragédiákat, úgy állítja szembe a múltat és a jelent, hogy fájdalmat érez csupán, nem haragot, nem szít békétlenséget, nem táplál gyűlöletet, nem bántalmaz más népeket.

A Himnuszból imát mondunk. Áldásért, szánalomért, védelemért, egy víg esztendő eljöveteleért esdeklünk. Ezt a könyörgést még megrázóbbá teszi Erkel muzsikája.

Elesettségekben is felemeljük fejünk, s éreznünk kell, van remény.

Szabó Györgyné tanár

10
+
1
T
O
T
Ó

HÁROMKÉP

DELIKÁTÉSZ

Ezen az oldalon az Újhelyi Körkép játékaiknak — mely nagy izgalomban, nyeresi lázban tartotta a kedves olvasókat, játékosokat — rövid összefoglalóját szeretnénk átadni. Felelevenítve így a játék és a nyereség örömeit.

1991 januárjában a Sátoraljaújhelyi Dohánygyár alapításának 100 éves évfordulója alkalmából indítottuk 10+1 totókat, melyre meghívtuk játszani városunk és vonzaskörzetünk, a Bodrogköz és a Hegyköz újságolvasóit is. A totó lényege: 10 kérdésre kellett választ találni a kérdésenként megadott 3-3 válasz közül. Ha valakik szerencsésen, jól tippeltek, úgy azok között sorsolás útján, melyet mindig élőben adott a városi televízió, 10+1 ajándékot osztottunk szét. Egyhónapi játékban átlagosan 50-en vettek részt. Ez 9 hónapra, vagyis a játék teljes idejére vetítve 450—500 olvasó közös versenyzését jelentette. Szeptemberben a Dohánygyár jubileumi ünnepeinek hónapjában ért véget a 10+1 totó. A plusz egyes ajándék 1 éves Újhelyi Körkép előfizetés volt. Akik azt nyerték, azok közül egynek, ígéreteinkhez híven december 27-én kisorsoltuk a megilletésként szolgáló 4 üveg finomabbnál finomabb szilveszteri pezsgőt. A szerencsés nyertes előfizetőnk neve: Dávid Nóra.

A 10+1-es totóknak után indítottuk HÁROMKÉP játékunkat. Ennek lényege röviden az volt, hogy az évből hátra lévő 3 (október, november, december) hónapi megjelenésünk alkalmával mindig egy képrészletet közöltünk. Ezeket össze kellett gyűjteni, majd a 3 képrészletet egy levelezőlapra megfelelő módon összeragasztva címünkre beküldeni. Ezek a képek vettek részt — melyek mind-mind egy papagájpárt ábrázoltak — december 27-i sorsolásunkon. Összesen 96-an pályáztak a Delikátész Édességüzlet hatalmas ajándékkosarára. A nyerő játékosunk neve és címe: Durajaiye Péter Sátoraljaújhely, Korányi u. 10. 1/2.

Azt az ajándékkosarat pedig, amelyet a Delikátész Édességüzletben 1991. november 5-től december 31-ig 300 forint érték felett vásárló és tombolaszelvény-tulajdonosok között sorsoltunk ki a 8-as azaz nyolcas számú szelvény birtokosa kapja meg. Gratulálunk minden nyertesnek. Reméljük jól, kellemesen és hasznosan szórakoztak, játszottak velünk. Ígérjük, lesz még játék az Újhelyi Körképben! Itt mondunk köszönetet mindazoknak, akik játékainkhoz támogatást, segítséget nyújtottak!

Pillanatkép az egyik 10+1-es sorsolásról

TÜZES HÍREK

— Sátoraljaújhelyben 1991. október 17-én a késő esti órákban rövidzárlat keletkezett tűz keletkezett egy kétemeletes családi ház pincéjében. Az égve lecsöpögő műanyagtól meggyulladt több más éghető anyag is. A tüzet a tulajdonos időben észlelte, így nagyobb kárérték nem keletkezett.

— 1991. október 27-én hosszúra nyúlt a szolgálatot teljesítő tűzoltók munkája. Sárospatakról 10 óra 39 perckor tűzjelzés érkezett. A jelzés szerint egy 6x5 m-es helyiségben mintegy 300 mázsa daraszén izzott. A kikerülő egységek kézi szerszámokkal és szállítószalag segítségével is csak 19 órára tudták a munkálatokat befejezni.

— Sajnos egyre több tüzeset keletkezési oka tanúsítja azt, hogy a lakások konyhájában a háziasszony szorgoskodik. 1991. október 31-én 15.55-kor Sárospatakon egy földszintes családi ház konyhájában a gázlázhelyre helyezett zsírt tartalmazó edény lobbant lángra. Az égő zsírtól meggyulladt a függöny, de más tárgyak is károsodtak. A tüzet sikerült időben eloltani, így a keletkezett kár nem jelentős.

— Kellemtelen meglepetés érte azt az autótulajdonost, aki 1991. október 28-án 16 óra körül leparkolt Vilyvitány külterületén. A leállított személygépkocsi műszaki meghibásodás következtében lángra lobbant. A 19 perc alatt kikerülő egységek beavatkoztak, de a gépkocsit teljesen megmenteni már nem lehetett.

— Szomorú és egyben elgondolkodtató, hogyan emlékezünk meg halottainkról. Három, szinte kísértetiesen hasonló tűz keletkezett három különböző helyszínen, három különböző időpontban. Mindhárom esetben a tűz keletkezési oka nyílt láng használat (gyertyaégetés) volt. Az egyik károsult a tűzvizsgálat során bevallotta, hogy elszenderedett az égő gyertya mellett. A szundikálás következménye az lett, hogy egy dohányzóasztal a rajta lévő terítővel, ill. a padlószőnyeg kb 1 nm-es terjedelemben megégett, a

falak pedig bekormozódtak.

— Tiszakarádon 1991. november 10-én egy elektromos fűtőtest okozott tüzet. A fűtőberendezésben rövidzárlat keletkezett, amitől a vezeték szigetelése meggyulladt. A tűz a környezetében lévő függönyre és íratokra is átterjedt. Az olaszt a tűzoltóegységek kikerülése előtt megkezdtek. Sajnos a rendszeresített, illetve előírt kézi tűzoltókészülékek közül nem mindegyik működött megfelelően. A hő, füst és egyéb hatások a helyiségben elhelyezett számítógépet, írógépet és más műszaki felszereléseket erősen károsították.

— Rudabányácska külterületére riasztották a tűzoltókat 1991. november 16-án 19.05-kor. A helyszínen egy Trabant típusú személygépkocsi égett, teljes terjedelmében. A tüzet a kivonuló egységeknek sikerült eloltani, de a további vizsgálatok a gyanús körülményekre való tekintettel még folyamatban vannak, melyet a Sátoraljaújhelyi Tűzoltóparancsnokság a Sárospataki Rendőrkapitánysággal közösen végez.

— Bár az 1991. évi tüzeseti statisztika még nem végleges, azért elmondható, hogy a tüzesetek száma az 1990. évhez viszonyítva ha minimális mértékben is, de csökkenő tendenciát mutat.

Kérem, szíveleljék meg tanácsainkat!

A szén bizonyos körülmények között hajlamos az öngyulladásra. Ez megelőzhető ha a szénbe vasrudat dugunk, és e rúdnak a hőmérsékletét rendszeresen ellenőrizzük.

Propán-bután gázt és gázpalackot csak szabályos helyen és megengedett mennyiségben tároljunk.

A fűtőolaj ha megdermed, ne közvetlenül a fűtőtest mellett melegítsük.

Ügyeljünk arra, hogy az új év ne csak békés, boldog és meghitt családias, hanem káros TÜZESET MENTES is legyen.

Ezt kívánja az Újhelyi Körtkép kedves olvasóinak a Sátoraljaújhelyi Tűzoltóparancsnokság minden dolgozója.

BÍRÓSÁGI ROVAT

Hypós betörők

Az előzetes letartóztatásban lévő Rigacs Balázs (21), Jónás József (20), Demeter Ignác (18), Jónás Géza (19), Balázs Lajos (21) alsóberecki, valamint Stefán István (19) vámosújfalui lakosok, továbbá orgazdaként N. Péter (24) kiskereskedő társtettesként, nagyobb értékű dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás és rongálás bűntette miatt álltak bíróságunk előtt.

A betörőbanda saját községükben, Alsóbereckiben az ABC-be két alkalommal, az italtoltba egy alkalommal követett el betörései lopást. A szomszédos vajdácskai ABC-t is két alkalommal feltörték. Az 1990. decembertől 1991. júniusig tartó „működésük” során élelmiszert, dohánnyárt, szeszszeszt loptak, de a feltört kasszában talált pénzt sem hagyták ott.

Megdöbbentő a banda vandalizmusa, ahogy a betöréseik színhelyén több rekesz hypót szétlocsoltak, vegyítve az ott talált kannás pálinkával, mosószerrel, és hogy ecettel locsolták meg a raktáron lévő cukrot és lisztet is. Egy-egy betörésük színhelyén átlag 36 tizes hypós flakon maradt utánuk. A hypózással kétszer annyi kárt okoztak, mint amennyit elvittek. Ezen tettükre nem adtak elfogadható magyarázatot, sőt tagadták annak elkövetését is. Betöréseikkel többszáz ezer forint kárt okoztak, melynek csak a töredéke térült meg.

A betöréseiből származó zsákmányt elosztották és azokat az alsóberecki réten külön-külön elrejtették, amelyekből ismeretlen személyek vámot szedtek, vagy az egészet ellopták.

Legutolsó betörésüket már megrendelésre hajtották végre. Előtte megállapodtak a szabadlábon lévő N. Péterrel, aki hajlandóan bizonyított cigarettát kartonszámra átvenni. Ezt követően törtek be a vajdácskai ABC-be, ahonnan 43 700 Ft értékben loptak dohánnyárt, amit csak 10 000 Ft-ért adtak tovább. Lebukásukat a rendőrség éberségének köszönhetik, akiknek feltűnt a kiskereskedő és a vele üzletelő betörők személye.

A tárgyaláson visszafogottan viselkedtek, voltak akik megtagadták a vallomástételt. A betörőbanda egyes tagjai primitív életvitelűek, egyikük 6 általános ellenére csak tízig tud számolni. A vádlottakat 1 évtől 3 évig terjedő szabadságvesztésre ítélték, a visszaesők feltétlenül nem bocsájthatók szabadon.

Karcsai betörők

Ez a második olyan büntető ügy, amikor a betörők a saját lakókörnyezetükben követtek el betöréseket.

Bandor Rudolf (18), Göré Zsolt (17) karcsai, Varga Sándor (36) érdi és Rostás János (21) sátoraljaújhelyi lakosok 1991. áprilistól júliusig Karcsán és Pácinban törtek be sorozatosan. Az éjszakai órákban fosztották ki a karcsai általános iskolát, a lakások garázsát és a vikendházakat. Autós portyáikon az utcán parkírozó gépkocsikat üzemanyagszerzés céljából feltörték, de

megszabadították azokat értékeiből felszereléstől is.

Vandalizmusukra jellemző, hogy az egyik betörésük színhelyén, a garázsban talált hordóból bort loptak, majd a hordót szándékosan kifolyatták. Betöréseikkel több mint 100 ezer forint kárt okoztak, melynek csak a töredéke térült meg. A tettesek közül többen visszaesők, köztük Varga Sándor a közelmúltban közkegyelemmel szabadult.

A bíróság a vádlottakat 1 évtől 2 évig terjedő szabadságvesztésre ítélte, súlyosbító körülménynek vette büntetett előéletüket. Varga Sándort és Rostás Jánost mellékbüntetésként 2 évre elítélta a gépjárművezetéstől.

Visszaeső garázda

Kanalas Péter (20) újhelyi lakos az utóbbi fél évben harmadszor állt a bíróság előtt. Első alkalommal betörések, majd másodsor rablás bűntette miatt. Jelenleg jogerős büntetését tölti.

1991. június 18-án városunk MÁV-Körében jelent meg, a biliárdterembe ment, ahol nagy hangon kijelentette: „Abbahagyni! Játsszani fogok!”, majd ki akarta venni a játékosok kezéből a dákót. Távozásra szólították fel, mire Kanalas hangoskodni kezdett és fenyegetőzött. Az őt távozásra felszólító gondokra székelt fogott, míg le nem szerelték és a kihívott rendőrök elő nem állították.

Ezt a garázdaságát megelőzően ez év március elején két alkalommal a hajnali órákban a Vasvári Pál utcai ABC udvarába bemászott és onnan a tejből és kenyérből 2600 Ft értékben loptott.

Kanalas Pétert ezért garázdaság és lopás bűntette miatt halmozati büntetéstől 10 hónapi börtönbüntetésre ítélték. Az előző büntetéseivel ezzel megközelíti a tíz év szabadságvesztést. Súlyosbító körülménynek vették, hogy különös visszaeső, akinél az elmúlt években kapott kegyelem nem hozta meg a kívánt nevelő hatást.

Megbánó betörő

Jónás Árpád (23) újhelyi és Balázs József (21) vilyvitányi lakosok 1991. július 10-én Mikóházán betörték egy hétvégi házba, ahonnan 9000 Ft értékben konyhai felszereléseket loptak el. Ezt követően Balázs József feladta magát a rendőrségen. Nem így Jónás Árpád, aki ezt követően augusztus 22-én éjjel betört a Hunyadi utcai öregek napközijébe, ahonnan 45 250 Ft értékben híradástechnikai cikkeket loptott el. Ugyancsak szeptember 3-án éjjel Jónás a városunk piacán feltörte az „Utolsó fillér” büfét, ahol a rendőrség tetten érte és őrizetbe vette.

Társtettesként, többrendbeli lopás bűntette és vétsége miatt Jónás Árpádot 1 évi börtönbüntetésre és 3000 Ft pénzbüntetésre, míg társát Balázs Józsefet 5 hónapra fogsárra és 2000 Ft pénzbüntetésre ítélték.

Meg kell fizetniük továbbá 38 372 Ft meg nem térült kárt kama-

B. Mitró István

Áldott tokaji bor, be jó vagy s jó valál,

Szepsi Laczkó Máténak az első aszúbor készítőjének emléktábla-avatására 1991. december 20-án került sor. Ezután a Tokaj-Hegyaljai Állami Gazdasági Borkombinát, a Városvédő és Szépítő Egyesület valamint a Vinum Regum, Rex Vinorum Borlovagrend szervezésében emlékülésre került sor a sátoraljaújhelyi városháza dísztermében. Az emlékülésen Bacsó András, a TÁG Borkombinát vezérigazgatója mondott megnyitót, majd dr. Takács Béla, dr. Bodnár Sándor és Fehér József tartott előadást Szepsi Laczkó Máté egyháztörténeti, borászati és irodalmi munkásságáról. (Összeállításunk ez alkalomból készült.)

Dr. Hógye István és Katona Rezső polgármester leleplezik az emléktáblát

Fotó: Szigeti Sándor

A tokaji aszú „feltalálója” 1576-ban született az Abaúj megyei — most Szlovákiához tartozó — Szepsi községben, az előnevét is innen vette. A községből több híres lelképásztor származott. Csak a nevezetesebbeket említem: Szepsi Csombor Márton, az első magyar nyelvű útleírás szerzője, akinek a műve 1620-ban Kassán jelent meg. Szepsi Korocz György, Bocskai István erdélyi fejedelem titkára, aki később tokaji református prédikátor lett. Szepsi András, Apafi Mihály fejedelem udvarában dolgozott, amíg meg nem választották ugyancsak Tokajba prédikátornak.

Szepsi Laczkó Máté a sárospataki Református Kollégiumban végezte magasabb fokú iskoláit, ma így mondanánk: a gimnáziumot és a teológiai akadémiát.

A kollégium ebben az időben a Dobó család pártfogása mellett terjeszti a műveltséget és a kultúrát. Nagy szüksége volt az iskolának a Dobó család pártfogására, mert az ellenreformáció megindult, a kassai, a nyitrai katolikus püspökök nem nézték jó szemmel a kollégium létezését. Dobó Ferenc 1602-ben bekövetkezett halála után a pataki iskolát a Perényi, majd 1608-tól a Lorántffy család veszi oltalmába.

Szepsi Laczkó Máté, mint számtalan más diák, egyetemi tanulmányait elvégezve 1606-ban Olaszliszkára megy tanítónak. Ezt a szerény tanítói állást azonban hamarosan felcseréli a jövedel-

mezőbb kassai tanítói állással, 1608-ban kassai tanítóként indul el Wittenbergbe, hogy ismereteit gyarapítsa.

Általános szokás volt a reformáció idejében, hogy a jobb tanulók rektori állást töltöttek be néhány évig, hogy a külföldi tanulmányúthoz szükséges pénzt összekuporgassák. Szepsi Laczkó Máté, Lorántffy Mihálytól, Patak földesurától is kapott ösztöndíjat külföldi tanulmányútjához. Wittenbergben tanulmányai mellett tudása, tekintélye révén, a németországi városban akkor ott tartózkodó magyar diákok szeniora, vagyis felügyelője lett. A wittenbergi egyetem magyar hallgatói külön szervezetet hoztak létre, melynek szigorú törvényei voltak. Ha valamelyik diák például jobban szerette a német sört, mint az egyetemi előadások hallgatását, vagy nem viselt magyar ruhát, azt irgalmatlanul hazaküldték.

Szepsi Laczkó Máté két évig tanult Wittenbergben, és amikor visszatér hazájába, Erdőbényén vállalt tanítói állást. Képzelnék el, milyen magas szintű volt a népiskolai oktatás Erdőbényén, ahol az ábécét, a szorzótáblát olyan pedagógus tanította a gyermekeknek, aki a wittenbergi egyetemen végzett. Szepsi Laczkó Máté 1612-ben ismét útra kel, de most már a németországi Hanau egyetemét keresi fel. Azt nem tudjuk, hogy meddig tartózkodott Hanauban, de azt igen, hogy 1616-ban már itthon van, illetve a régi egyházi jegyzőkönyvek erdőbényei prédikátorként említik nevét.

Szepsi Laczkó Máté életútja összefonódott a Lorántffy családdal. Lorántffy Mihály, Patak földesura támogatta a fiatal erdőbényei prédikátort, majd udvari papjának választotta. 1616 után, amikor Rákóczi György házasságot kötött Lorántffy Zsuzsannával, ez a kapcsolat továbbra is megmaradt a fejedelmi családdal.

Az udvari prédikátor nem teológiai műveket írt, hanem krónikákat, vagyis történelemkönyveket. Szepsi Laczkó Máté krónikájában 1621-től 1624-ig írja le azokat a jelentősebb eseményeket, amelyek a mohácsi vész után három részre szakadt Magyarországon, vagy éppen Európában történnak. A krónikában fontos dokumentumok, oklevelek szövegei olvashatók, amelyekhez a szerző csak úgy juthatott hozzá, hogy — amint említettem — szoros kapcsolatban volt a Lorántffy—Rákóczi családdal.

A Krónikát Szepsi Laczkó Máté 1619. október 12-én kezdi írni Erdőbényén, magyar és latin nyelven. A szövegben nemcsak a háborús, hadi eseményeket jegyzi fel a szerző, hanem például ilyeneket is: „1600. Volt szörnyű nagy drágaság, 8 Ft-ért adták a búzát. A rozs is nem sokkal volt olcsóbb. Tizenhat pénzen oly kenyeret adtak az újhelyi vásáron, hogy csak egy arasznyi volt a kerekdedése.” „1603. Lány, meleg idő lévén december végén, a jég a Bodrogon mind elméne.” „1604. Császári hadak a kassai dómot visszavették a reformátusoktól. Raboltak a városban. Csak Sza-

Istennek hála, halhatatlan Nectár,

Hogy csak szagodtól is elszalad a halál.

bó Györgytől 25 hordó tokaji bort és 3000 Ft-ot vittek el.” „1604. Rudolf császár országgyűlésbe hívja a magyar főurakat, köztük Báthori Istvánt, de tudván azt, hogy el akarják fogni, ezt mondta: Elmennék én Pozsonyba a gyűlésbe, ha Ecsed vára is eljönne velem.”

Ugyanebben az évben jegyzi fel Szepsi Laczkó Máté egy üstökös megjelenését, amelynek „csudálatos voltán az emberek álmétkodtak és szívükben rettegtek.” „1607. január 1. Lágys esős idő, és szivárvány látszik.” „1616. június 2. A vármegyének Újhelyben derék gyűlésük volt, és az országnagyok közé öt urat választottak: Homonnai Györgyöt, Eszterházi Miklóst, Dóczy Andrást, Lónyai Andrást és Mórítz Mártont.” A szerző feljegyzi, hogy 1616-ban kik voltak a tokaj-hegyaljai városokban, falvakban a prédikátorok. Újhelyben Tihaméri Máté volt a prédikátor, illetve a zempléni egyházmegye esperese. „1617. Isten ebben az esztendőben csodálatos bőséget adott mindenben. Liszkán és Bodrogkeresztúran egy akó bort 9—15 Ft-ért árulták.” „1618. Országzserte szűk lévén ez évben a bor, csak a liszkai, bényei, tolcsvai hegyen termett szőlő. Isten ahol akarja a szűkségben is adhat.”

Szepsi Laczkó Máté krónikája kevés adatot tartalmaz a hegyaljai szőlőkultúra vonatkozásában, de a tájegység politikai, főleg háborús eseményeinek megismeréséhez nagyon fontos dokumentum. A tokaji vár története évenkénti felosztásban nyomon követhető, a hegyaljai településekre vonatkozólag is talánunk benne fontos adatokat.

Nézzük most már azt, hogy miként hozható kapcsolatba Szepsi Laczkó Máté a tokaji aszúval? Közismert, hogy a

református prédikátorok az elmúlt évszázadok során nemcsak a teológiai, vallási tudományokban mélyedtek el, hanem a természetrajzban is. Az erdőbényei református prédikátor az 1620-as évek végén készítette az újhelyi Oremus dűlőben levő szőlőjében termelt mustból az első aszúbort! Ezzel ajándékozta meg Lorántffy Zsuzsanna fejedelemasszonyt, 1631 körül, talán éppen 360 évvel ezelőtt.

Szepsi Laczkó Máté, e szép és jelentős pályát megért férfiú, valószínűleg 1633-ban halt meg, mert az egyházi jegyzőkönyvek ettől kezdve nem említik a nevét.

A Rákóczi család felsővadászi ága a XVI. században tűnt fel a Hegyalján. Kazinczy Ferenc adatai szerint Rákóczi Jánost 1558-ban Zemplén megye táblabírójává választották, tehát a Rákóczi családnak már ekkor voltak szőlőterületei a Hegyalján. A család azonban 1616-ban, I. Rákóczi György erdélyi fejedelem személyében lett igazi hegyaljai szőlőbirtokos, mégpedig a felesége, Lorántffy Zsuzsanna révén, aki hozományként kapta a sárospataki és regéci uradalmat, az eb-

ben lévő szőlőterületeket. Rákóczi György fejedelemmé választása után — 1630 — mindent felhasznált arra, hogy a szőlőbirtokait növelje és a hegyaljai borkereskedelem monopóliumát megszeresse. Több évtizedes és szívós küzdelem után sikerült elérnie I. Rákóczi Györgynek, hogy a hegyaljai borvidék egyedüli urává legyen. 1644-ben a régi vágya is teljesült: a tokaji híres „Hétszőlőt” is megszerezte, és ezzel több mint fél évszázadra biztosította a Rákóczi család számára a hegyaljai borkereskedelem monopóliumát. Magántermelőnek tehát csak Szent Mihály napjától — szeptember 29. — karácsonyig volt szabad a borait kimérni, árulni, egyébként pedig a korcsmákban a fejedelem borát árulták. Történeti adatok bizonyítják, hogy I. Rákóczi György mindig több gondot fordított a sárospataki és regéci uradalmában levő szőlőterületek gondozására, mint például a szántóföldekre. Nem véletlen dolog tehát, hogy az aszúbort a sátoraljaújhelyi Oremus dűlőben állította elő Szepsi Laczkó Máté, mert tudta, hogy a felfedezésével Rákóczi György és Lorántffy Zsuzsanna előtt is érdemeket szerez. Történelmi adatok bizonyítják, hogy a sárospataki vár pincéjében 1635-ben már több hordó aszúbort volt, a korabeli leltárak szerint.

I. Rákóczi György halála után a hegyaljai szőlők II. Rákóczi György birtokába kerültek. Rövid fejedelemsége után II. Rákóczi Ferenc lett Hegyalja ura. 1694-ben vette át II. Rákóczi Ferenc a sárospataki és regéci, valamint a szerencsi uradalmakat. Első dolga volt, hogy a pusztulásnak indult hegyaljai szőlőket rendbehozza. 1700-ban „Szabályzat”-ot adott ki a szőlőművelésről, amelyben pontosan megállapítja a szőlőhegyi szervezetet, a munkabéreket, a vincellérek köteleességét, a borkezelés módját, illetve küldi a tokaji aszút hordószámra Németországba, Lengyelországba, Oroszországba ajándékképpen a császárnak és a cárnak.

Dr. Takács Béla

SZEPSI LACZKÓ MÁTÉ (1567—1633)

református prédikátor emlékére,
aki Tokaj-Hegyalján,
városunkban az Oremus dűlő terméséből
készített először aszúbort
1991

A városunkban felavatott emléktábla szövege

Ahol te ott termessz, áldott az a határ!

FÜZÉRRADVÁNYRÓL...

Valamennyiünket, akik ismerték és szerették Füzérradványt, megdöbbenett a májusban történt múkincslopásról szárnyra kelt hír. Akkor úgy gondoltam, hogy forró nyomon, nagy apparátussal nyomozás indul, hiszen nagy értékről, nemzeti kincsről van szó. Második megdöbbenésem az Újhelyi Körtkép múlt havi cikke jelentette. A cikk írója, aki néhány évig az intézetnél dolgozott, jól ismerte a körülményeket, külön szeretettel foglalkozott a kastély és a Károlyi család történetével, gondolom ezt az a tény is buzdította, hogy felhívja a figyelmet a történetekre.

Miután neki nem sikerült a tetteseket kideríteni, ekkor kollégájával nyomozni kezdtek. Ez a tény, ami miatt el kell mondanom a következőket. Bűncselekmény történt, ennek kiderítése egyértelműen a rendőrség feladata. Ujj Péter cikke tovább ment, a feltételezésekben is: „Nem most kezdődött a kastély kirablása, pusztítása, pusztulása.” Az általa felderített dolgok valóban megtörténtek, de nem egészen úgy, ahogy leírta. Megfeledezett arról, hogy a kastélyt csak 1947-ben államosították.

Ezt követően különböző funkciókat betöltő, de egészségügyi intézmény lett. Gyermekek, majd felnőtt tbc-kórház, így minisztériumi felügyelet alá tartozott. Az ominózus selejtezés az 1960-as évek végén történt. Igaz, hogy az intézet vezetője döntött — joga volt dönteni — a kiselejtezett tárgyakról. A selejtet nem „balekok”, sem „elvtársak” vagy „orvos urak” vásárolták meg. Tudtommal egy mellékállásban ott dolgozó kollégánk választhatott a számára még használható tárgyakból, a többi az intézet udvarán elégették.

Rablógazdálkodás volt? Lehet. Nem most és nem mi vagyunk hivatottak ezt eldönteni. Igaz az is, hogy a kandallókba „idétlen” vasradiátorokat tettek, de tudni kell azt is, hogy a súlyos tbc-s betegeknek nem a kandallók esztétikai látványa, hanem a meleg kórterem volt a fontos, bármi áron is. A tükrölöpés tény, de nem folytatás és nem „pont” a végére.

Tíz évig dolgoztam az intézetben. Tudtommal ezalatt minden bútor, festmény, velencei tükrök, több mázsa ezüst hiánytalanul megvolt. Ha leltárihiányt találtak, például eltűnt egy darab lepedő, vagy törött fakanál, azt a dolgozó megfizette. Biztosan emlékszik erre Szigeti Sándor is, neki is volt benne része. A tükrölöpés ügyében semmiféle magánnyomozást nem folytattam, csupán a Körtkép két cikkére hivatkozom, mert én még hiszek az írott szó igazában.

Betörésnek nincs nyoma, az intézetet őrizték. Az ellopott múkincs jellege, az elkövetés módja az elkövetők körét is lezárja. Biztos vagyok benne, hogy ren-

dőrségünk az adott tények birtokában megtalálja a felelősöket, elkövetőket, mivel értesülésünk szerint a nyomozás még is folytatódik.

Hiszem, hogy ezekről a fejleményekről a Körtkép munkatársai is beszámolnak, de ha lehet a tényekről és ne a feltételezésekről. Remélem ebben a rendőrség is segítségükre lesz, hiszen az ügy már túllépte az egymás közötti suttogások, gyanúsítgatások területét.

Szomorú tény, hogy a kastély erre a sorsra jutott, de ez megyei döntés alapján történt, s az illetékesek nyilván tudták mit akarnak, hisz erről két éve számos újságcikk, riport jelent meg. Hogy nem egészen úgy történt? Vagy egészen más történt? Ezt sem tudjuk, de erre már nem is fogunk választ kapni.

Dr. Nagy Katalin

Tükröm, tükröm...

A füzérradványi Károlyi kastélyból történő velencei, faragott keretű tükrök eltulajdonítása nagy érdeklődést és felháborodást váltott ki — sajnos csak — a lakosság körében. Szóbeszéd tárgya volt, és már biztosan állították többen „a jól értesültek”, hogy a tükrök megvan, visszakerült a helyére. Sajnos a hír nem igaz. Az viszont igaz, hogy a rendőrség semmiféle további érdeklődést nem tanúsított az ügy iránt.

1991. december 16-án érkezett szerkesztőségünkbe ez a levél, melyet dr. Nagy Katalin a szanatórium volt vezető főorvosa írt.

Erre reagálok most pár mondatban.

Nem ripszriként, hiszen nagy vonalakban egyetértünk, csupán némely dologban próbálok meg egyértelműbben és világosabban fogalmazni.

Kedves Főorvosnő!

Már korábban meggyőződtem arról, hogy a szanatórium működésének utóbbi tíz évében a park természeti értékei és a kastély múkincsei ön által, a lehető legteljesebb védelmet élvezték.

Erre írtam azt, hogy volt „értékkörző” is.

Azt az állításumat viszont, amely szerint: „Nem most kezdődött a kastély kirablása, pusztítása, pusztulása”, fenntartom.

Az eredményt bárki megtekintheti, aki a kastélyban jár.

1960. Selejtezés.

Amüt ön ír, teljesen igaz. Nem „balekok” vittek és vásárolták meg az antik ülőbútorokat, nemes faragású székeket, hanem ahogy ön finoman fogalmazott

„egy mellékállásban ott dolgozó kollégánk”. Nagy-Bozsoky doktor urat — akit e körültekintő meghatározás takar — nem tudom pontosan mi motiválta, amikor megmentette a tűzhaláltól az értékes bútoradarabokat. Talán az, hogy ténylegesen megmentse azokat? Nem tudom. Egy azonban biztos. Nem lettek a tűz martalécai a gyönyörű bútoradarabok, és ez is valami!

Főorvosnő említett tesz több mázsa ezüstről, ami hiánytalanul megvan. Én egy percig sem vitatom, hogy az ön működése alatt megvolt, de az tény, hogy ma már nincs meg hiánytalanul.

Gondolok itt az ezüst étkészletre — amivel egy nagy vendéglőt is el lehetett volna látni — melyből már csak az alpakkákból készültetek őrzik a kórház egyik raktári szekrényében.

A vasradiátort illetően az a véleményem, hogy az akkor is idétlen a kandallóba helyezve, ha az a betegeket szolgálta, meleget adva nekik. Szerintem ugyanezt a funkciót be tudta volna tölteni a fal mellett is.

Kedves Főorvosnő!

Őn azt írja levelében, hogy bízik rendőrségünkben. Én is nagyon szeretnék bízni, de sajnos ez már nekem nem megy. Talán azért, mert kérdéseimre azóta is várom a választ — Erszényi úrnól a tükrök ügy, „nyomozójától” — melyeket a múlt havi számunkban tettem fel neki.

Vagy a kérdések mögött húzódo állításokat vehetem úgy, hogy azok igazak? Vagyis hallgatás, beleegyezés?

UP

„A vandálok pusztításaitól...”

Szárhegyi memento

Alig hiszem, hogy lenne ennek az országnak szebb, festőibb környezetben lévő kegyhelye, mint a mi szárhegyi Szent István kápolnánk. Másfél éve sincs, hogy romjaiból felépítették, újraszentelték és kialakították előtte Zemplén egyik legvonzóbb kiránduló, pihenő és zarándokhelyét. Az oromra vezető sétaút, a Kálvária lelket is pihentető stációival, kristálytisza levegőjével, a kilátópontról nyíló pazar panorámával az év minden szakában maradandó élményt nyújt az arra járóknak.

Legutóbbi szárhegyi sétám alkalmával a zúzmara álomvilága vett körül olyan hihetetlen látványzónnal ajándékozva meg, amelyet nem fogok egyhamar elfelejteni. Az Országzászlóhoz felérve hirtelen megszakadt a természet igézete. Vandál pusztítás nyomai éktelenkedtek lépten-nyomon. Szétvert hulladékgyűjtők, felborított padok, ledönött, szétzúzott illemhelyek. A zászlótartó emelvényt egy hónappal ezelőtt még masszív, biztonságos fakorlát vette körül, ma már csak a nyoma látszik.

A legszörnyűbb az, hogy az ártó szándék ellen nincs orvosság.

A legtöbb amit tehetünk amikor elhaladunk egy-egy berugdosott üvegű telefonfülke, fölborított virágtartó, vagy egy megcsonkított játszótéri hinta mellett, hogy magunkban elrebegjük: „A vandálok pusztításaitól ments meg Urunk minket!”

Kép és szöveg: Szigeti Sándor

Ez itt az Országzászló „masszív” fakorlátjának helye

Önkormányzati karácsonyi csomag

Az idős embereknek jólesik a gondoskodás

Sátoraljaújhely város önkormányzata többszáz 70 éven felüli városlakót ajándékozott meg karácsony alkalmával. A csomagokat városunk önkormányzati képviselői juttatták el a címzettekhez, akik köszönettel és meghatódottsággal vették át a megbecsülés és gondoskodás e szerény jelét.

Tél van. Bent a meleg szobában készülődöm a feladatra. Nagy igyekezettel és várakozással teszem meg első lépéseimet. Kopogtatok, s az jár az eszemben, hogy hogyan fogadnak, mit fognak szólni az idős emberek.

Halkan, sorjában nyílnak meg az ajtók, s bent a lakásokban hallgatom az őszinte, nyílt véleményeket. Olykor csillogó tekintetek adják tudtul: „Hát ilyen is létezik?”

Az idős embereknek jólesik a gondoskodás.

Szinte hallani mindenütt: kell a pénz! Ebből kellene sok ahhoz, hogy legalább a szeretet ünnepét mindenki számára jobbá tegyék. Önkormányzatunk anyagi lehetősége eléggé korlátozott, most csak szűkebb körnek tudunk örömet szerezni. Adom a felvilágosítást. Válságos időszakban ha pislákol a megbecsülés, akkor az ma nagyon jó dolog. Közben is-

Képünkön Hrencsik Imre független önkormányzati képviselő egy kedves néninek ad át egy karácsonyi csomagot a sok közül

Fotó: Ujj

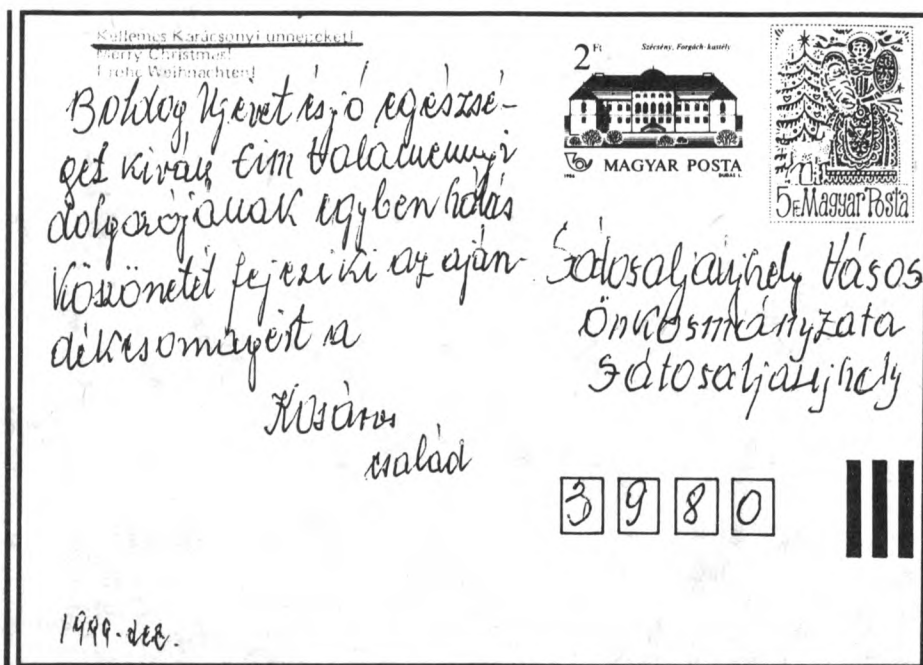
merkedem a családdal, s benne az emberek helyzetével.

Mi az összenyomásom? Az embereknek kell a gondoskodás, legyenek azok fiatalok, vagy idős korúak. Városunkban még nagyon sok gond megoldása várat magára. Milyen sors virrad ránk 1992-ben? Azt megmondani most nem lehet,

csak remélni a szebb jövőt. Bízom abban, hogy a város gazdasági helyzetét jó döntésekkel befolyásolni tudjuk 1992-ben is.

A felemelkedést akarva az új év alkalmából sok boldogságot, erőt, egészséget kíván minden újhelyi számára:

Hrencsik Imre független képviselő

Nagy László

Adjon az Isten

Adjon az Isten szerencsét, szerelmet, forró kemencét, tűres vékamba gabonát, árva kezembe parolát, lámpámba lángot ne kelljen korán az ágyra hevernem, kérdésre választ ó küldjön, hogy hitem széjjel ne dőljön, adjon az Isten fényeket, temető helyett életet — nekem a kérés nagy szegyen adjon úgy is, ha nem kérem.

Közreadjuk e szép képeslapot, mert úgy érezzük ennek tartalmánál senki nem tudja jobban és hitelesebben mindazt a köszönetet kifejezni, melyek közül ez csak egy volt az önkormányzati karácsonyi ajándékosztást követően

Fejlődő egészségügy

ÚJ LÉZERSEBÉSZET

A Rákellenes Alapítvány keretén belüli lézersebészeti tanfolyamokon szerzett tapasztalatai és támogatásai alapján Juhász Tibor, a Városi Kórház sebész-főorvosa pályázatot nyújtott be a Társa-

Katona Rezső polgármester és Juhász Tibor főorvos kézfogása

dalombiztosítási Főigazgatóságához, egy városunkban is létrehozandó lézersebészet megteremtésére. A pályázat kedvező elbírálásban részesült, és erre a célra 2,5 millió forintot hozott. Ebből és a vá-

ros vállalatának, üzemeinek további támogatásából lett a lézersebészeti műszer beszerezve, illetve a műtőszoba e célnak megfelelően kialakítva. A lézersebészeti szakrendelő átadása 1991. december 21-én történt az egészségügyi rendelőintézet földszinti részében. Az átadóünnepségen Katona Rezső polgármester meleg szavakkal köszönte meg az új gyógyítási lehetőséget és biztatta további hasonló munkára városunk orvosait.

Az átadott lézersebészeti olyan sebészeti beavatkozásoknál előnyös, ahol a különféle daganatok eltávolításakor a daganatsejtek továbbterjedési veszélye fennáll, valamint különösen vérszegény testterületeken a vérzésmentesség nagy előnyt jelent.

Január hónaptól sebészeti és bőrgyógyászati, majd később fül, orr, gége, illetve nőgyógyászati alkalmazása várható az új műszernek.

Munkában a lézer, csak az alma bánja

Szigeti Sándor fotói

Tájékoztató mindenkinek

A háziiorvosról

Tudjuk, hogy országos, megyei viszonylatban nagyon sok sajtóorgánium, és természetesen a televízió is foglalkozott már az új egészségügyi törvénykezeléssel. Mi most mégis a kusza és rémisztő hírek megcáfolására szeretnénk röviden összefoglalni azt, amely talán a legközelebb áll a mindennapi emberhez.

Hazánkban 1992. január 1-jétől alapellátási szinten működik a szabad orvosválasztás.

Ezzel együtt megszűnik a körzeti orvos elnevezés, melyet a háziiorvos titulus vált fel. Persze nem ez a lényeg.

A társadalombiztosítástól (TB) 1991. decemberétől minden állampolgárhoz eljuttatott biztosítási, úgynevezett „kék kártya” lesz a biztosítási jog alapdokumentuma és a teljesítmény elszámolási bizonylata, melyet a betegek évenként azon háziiorvosnak adnak, akire egészségük védelmét, betegségük kezelését bízzák. Kártyatulajdonosok lesznek azon biztosítottak, akik dolgoznak, vagy dolgoztak, akik dolgozó férjnek feleségei, dolgozó szülők gyermekei, a nyugdíjasok és a munkanélküliek.

Azok nem, akik nem dolgoztak, nem fizettek adót, társadalombiztosítást. Ha nekik egészségügyi ellátásban lesz részüik, annak ellenértékét ki kell fizetniük, ha nem, a biztosító bírósági úton behajtja. A szociális ellátottak kártyáit az önkormányzat kapja meg és osztja szét. A kártyát ketté kell vágni, az egyik fele az orvosnál, a másik a beteg-

nél marad, ezen van rajta az orvos neve és azonosító száma. Ebből lehet tudni, ki felelős a betegért.

Az orvosválasztásnál átmenetileg megmaradnak a régi körzethatárok. Az egész egészségügy körzetiesítve van. A körzeti orvos a későbbiekben a körzetét — eszi, nem eszi alapon — tovább viszi. Tehát aki most hozzá tartozik azt kötelező ellátnia, akár választották, akár nem. Viszont a kötelező ellátás mellett a szomszéd körzetből vagy bárholon jelentkezhetnek hozzá. Am az orvos ezt bármilyen oknál fogva — túlterheltség, unszimpatia — visszautasíthatja.

Az orvosválasztás egész évben — mert ez az indulás éve — folyamatos. Am 1993-tól minden évben egy időszak lesz miniszteri szinten megadva, amikor szó nélkül lehet orvost cserélni. Ezután csak megalapozott indokkal és tisztiorvosi engedéllyel. Az új módszer egyik legfőbb mozgatója a paraszolvencia visszaszorítása, majd megszüntetése. Mert az lenne jó, ha a háziiorvossal akkor is találkozna a beteg, ha semmi baja, nem úgy mint azelőtt.

A háziiorvosok bérezését megszabja szakmai múltja, jelene és jövője, valamint, hogy milyen nehézségű körzete van. Nézik a betegek számát, illetve az általa kezelt esetek súlyosságát is. Ezt a munkát a biztosítók végzik majd el. Végezetül egy emberi-szakmai alapelv: sürgősségi esetben (pl. rosszullet, szívinfarktus, vakségyulladás, baleset stb.) minden állampolgár az ország bármely pontján azonnal ellátandó és ellátható!

FELHÍVÁS!

Kéréssel fordulunk városunk gyermekszertető lakosságához, magánvállalkozóihoz és vállalataihoz, hogy az óvodás gyermekek érdekében létrehozott és bejegyzett alapítványunkat támogasson szíveskedjének.

Alapítványunk neve:
EGÉSZSÉGES ÓVODÁSAINKÉRT
ALAPÍTVÁNY

Székhelye:
EGYSÉGES GYERMEKINTÉZMÉNY
(OKISZ és Hunyadi úti óvoda)
3980 Sátoraljaújhely, Hajnal u. 10.

Az alapítványunk célja:

Az óvodás gyermekek egészséges fejlődéséhez szükséges feltételek folyamatos biztosítása, berendezési tárgyak, udvari felszerelések, játék- és sportfelszerelések vásárlása. A hátrányos, veszélyeztetett gyermekek differenciált fejlesztéséhez szükséges feltételek biztosítása.

Az alapítvány számlaszáma:
275-10753

Kereskedelmi Bank Rt. Sátoraljaújhely, 3981

Befizetéssel kapcsolatos információt, felvilágosítást ad: Kovács Gyárfásné óvodavezető, a kuratórium elnöke. Tel.: 22-545

Az alapítványunk nyitott, anyagi és dologi felajánlásait ezúton is tisztelettel megköszönjük.

Kandalló és hintaszék (1.)

DZSUNGELKALAND

2035. január vége. Kint esik a hó és havazik. Bent a kandalló hologramja szinte valóságos meleget sugároz. A kandalló előtt egy ősz öregember hintaszékben, körülötte gyerekek.

— Nagypapa mesélj! — kéri az öreget az unokák, és a nagypapa mesélni kezd.

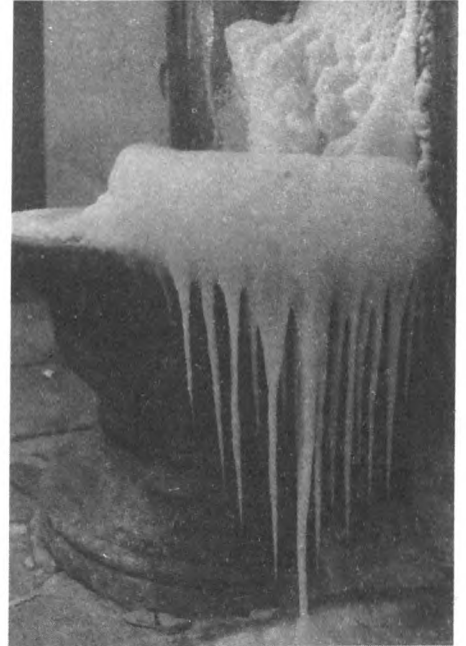
„Mint bizonyára emlékeztek a régebbi történetekből, én egy híres utazó voltam valamikor. Most is egy kalandomat fogom elmesélni. Méghozzá azt, amikor a 90-es évek elején egy hatalmas erdőn keltem át, melyet a mindennapok dzsungelének neveztek. Talán legjobb, ha az elején kezdem. Éppen hazafelé tartottam utolsó expedíciómról, amikor hatalmas őserdő keresztezte utamat. Se vége se hossza nem volt a fáknak (a magasságukról nem is beszélve). Mivel kikerülni nem lehetett, nekivágtam, gázt adtam jó öreg terepjárómnak és bele a sűrűjébe. Az elején gyorsan haladtam és érdekes is volt az út. Furcsa fák nőttek ebben az erdőben. Hatalmas törzsük volt és mindenhol indák lógtak le róluk. Ezek azonban nem holmi közönséges indák voltak, állandóan az ember zsebét keresték és ha sikerült belenyúlni, mindenféle dolgokat halásztak ki. Hallottam már ezekről a növényekről, az őslakosok csak a fának nevezték őket. Á, mondtam magamban, csak nem ijedek meg néhány fogszikkalónak valótól. Amint így bátorítottam magam, hirtelen észrevettem valamit az egyik fán. Sajnos későn. Amit megpillantottam, az egy csúszó-mászó volt, méghozzá egy ár. A legrosszabb mindközül, a benzinár. Szerencsére nem vett észre, mert éppen felfelé kúszott. Ám így is megjártam, ugyanis a benzinár az ingoványokat kedveli, ahonnan gyalog is nehéz kikeveredni, nemhogy autóval. Öreg terepjárómat magába is szippantotta. Az autóból csak néhány személyes holmimat sikerült kimentenem, köztük a csőre töltött szegénysége-

met (ezt mindig magamnál hordtam). Most már sokkal körültekintőbben haladtam előre, vigyázva minden lépésemre. Nem szerettem volna belelépni egy minimálbérbe, mert ez veszélyes csapda, nehéz kijönni belőle.

Hirtelen velőtrázó sikoly hallatszott a távolból, valószínűleg egy vadászgató villanyszámlás végzett egy kisnyugdijással. A zaj néhány pillanatra elaltatta éberségemet és már csak arra lettem figyelmes, hogy valami a nyakamba esik. Egy újabb ár volt, a benzinár kisebb, de legalább olyan veszélyes rokona, az élelmiszerár. Mire felocsúdtam, már a nyakam köré is tekeredett, és úgy fojtogatott, hogy majd éhen haltam. Hosszas küzdelem után sikerült megkaparintanom éles fegyveremet, a szociális segínyt, és végeztem a támadóval. Tovább menve csak reménykedtem benne, hogy nem ér újabb meglepetés, bár néhány jel arra mutatott, hogy a közelben portyáznak az eszjéák, akik kegyetlenségükről hírhedt bennszülött törzs tagjai. Akár egy évig is üldözik áldozatukat, és amikor az már azt hiszi, túl van az egészen, akkor csapnak le rá. Az ezekkel történő találkozást szerencsére sikerült elkerülni. Már láttam az erdő végét, amikor hirtelen egy hatalmas súlyadó rontott elő a bozótból, majd megtorpant és rámnézett. Néhány másodperc farkasszemezés után megfordult és elrobgott a másik irányba.

Ez volt az első pillanat, amikor örültem annak, hogy az autóm a mocsárba ragadt. Ezek után futva tettem meg azt a pár métert, ami még hátra volt az erdőből. Szerencsére kijutottam. Túléltem.”

Az öreg elhallgatott és némán hintáztott a széken, talán azon gondolkodott, hogy valóban túlélte-e.

Természetművészet

Fotó: Ujj

PÁLYÁZAT

Sátoraljaújhely Város Önkormányzata pályázatot hirdet az önkormányzat lapjának **főállású felelős szerkesztői állás betöltésére.**

PÁLYÁZATI FELTÉTELEK:

- legalább középfokú iskolai végzettség,
- 1 éves újságírói,
- vagy szerkesztői gyakorlat,
- erkölcsi bizonyítvány.

A pályázatnak tartalmaznia kell: — részletes, a szakmai tevékenységet is bemutató önéletrajzot, — elképzeléseket a helyi lap működésével kapcsolatosan, különösen a szervezeti és tartalmi részeket figyelembe véve.

A pályázatok 1992. január 31-ig nyújthatók be a Sátoraljaújhelyi Polgármesteri Hivatal jegyzőjéhez. Cím: Sátoraljaújhely, Kossuth tér 5.

Azok elbírálására február 15-én kerül sor. Az önkormányzati lap főállású felelős szerkesztőjének kinevezése 1992. március 1-jétől kezdődően 3 évre szól. Fizetés megegyezés szerint.

Vállalkozók, vállalkozni szándékozók!

A Zempléni Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvány felhívja a kis- és középvállalkozók és vállalkozni szándékozók figyelmét szolgáltatásaira, programjaira! A Zempléni Regionális Vállalkozói Központ szakembereivel várjuk a vállalkozási elképzeléssel rendelkezőket és a vállalkozókat alapszolgáltatásokkal, könyviteli, adó, pénzügyi, műszaki, számítástechnikai, befektetési szaktanácsadással, tájékoztatást adunk üzleti ajánlatokról, hitel és kedvezményes pályázati lehetőségekről.

Vállalkozói jogi tanácsadás: minden hétfőn 13—16.30 óráig.

Indítjuk különböző szintű vállalkozóképző tanfolyamainkat!

Alapszolgáltatásainkat ingyenesen, egyéb szolgáltatásainkat jelentős kedvezményel biztosítjuk.

Részletesebb felvilágosítást a központban (Sátoraljaújhely, Rákóczi u. 3. Tel./Fax: 41/22-331), illetve az alábbi térségi információs irodáknál kérhetnek:

Tokaj Polgármesteri Hivatal Galatóczki Istvánné Tel.: 41/52-511

Szerencs Polgármesteri Hivatal Varga Sándor Tel.: 41/61-133

Sárospatak Polgármesteri Hivatal Szabó Dánielné Tel.: 41/11-222

Felhívjuk tisztelt üzleti és hirdetőpartnereink figyelmét, hogy az ÚJHELYI KÖRKÉP 1992-ES ÉVI HIRDETÉSI TARIFÁI A KÖVETKEZŐK:

1 oldal 25 000 Ft,

1/2 oldal 12 500 Ft,

1/4 oldal 6250 Ft,

1/8 oldal 3125 Ft,

1/16 oldal 1625 Ft,

Szalaghirdetés (185x50 mm) 7500 Ft.

A díjak tartalmazzák a 25% ÁFÁ-t! Hosszútávú (félév, 1 év) hirdetés leköötésekor 30—40%-os engedményt adunk!

Apróhirdetés:

magánjellegű: 10 Ft/szó,

üzleti jellegű: 20 Ft/szó.

Mindkét esetben az első kiemelt szó duplán számít!

Hirdetésüket várva, azokat előre is megköszönve, munkájukhoz erőt, egészséget, sok sikert kívánunk 1992-ben is!

Gondolkozzunk, magyarok!

Utasriasztó

Vajon ismerik-e a Kedves Olvasók ezt a társasjátékot? Esetleg volt már részük benne? Nos, én már megtettem, de nem kívánom, hogy Önök is beszálljanak!

Történt, hogy Debrecenbe kellett utaznom. S mit tesz (nem kellene!) ilyenkor a gyanútlan utas, hacsak nem ismeri kívülről a telefonkönyvet és a hivatalos menetrendet? Megkérdezi. Én is ezt tettem. (Bár ne tettem volna!)

Miután végigálltam a pénztárig kigyózó sort, az ablaküvegen a következő felirat ötlött a szemembe: Információ a forgalmi irodában! S hogy erről meg is győződjek, a hölgy is oda irányított. Irány a forgalmi iroda, de jaj! Ajtaján többnyelvű felirat: Idegeneknek tilos a bemenet!

S itt kezdődik az igazi dilemma: ha nem megyek be, nem kapok információt, s itthon maradok. Ha bemegyek, tilosat tettem, még az is lehet, hogy kitessekelnek. Már-már kopogásra emelem kezem (Óh szent együgyűség!) amikor a hátam mögül erélyes ordítás: Nem tud olvasni?

Zavartan tekintek hátra, piros szalagos, tányérsapkás vasutastól jött a hang, mellyel félreérthetetlenül tudtomra adta véleményét rólam s hangulatáról. Meg persze másról is. Belépni tilos. De kopogni?

Sűrű „elnézéskéréseim” után megpróbálom előadni jövetelem célját, utalva a kis táblára, de látom arcán: itt nekem nem lehet igazam. A „bélülálló” biztos fölényével oktat ki, s hozza többször is tudtomra a tábla tartalmát, jelentését, hatását. Tudja, hogy ide van az utas irányítva, de nézem meg mi áll „akkoriscsakazértis” a táblán: Idegeneknek tilos a bemenet! Kész. Erre mondaná Portisch: patthelyzet.

Értetlenül nézünk egymásra, majd esdeklőn előadom mégegyszer (hátha sikerül) jövetelem célját. Ő ismét figyelmeztet a furcsa helyzetre, újságba illik, mondja, majd kapásból elhadarja a kért időpontokat. Egyszer megakad, bemegy, utána néz, kiszól. A hang kijön, csak bemenni tilos. Vajon mi történik ha bemegyek? Jobb nem is gondolni rá. S történik mindez '91 karácsony előtt a sátorlajújhelyi vasútállomáson. De hogy az utasokért?!

Később — nem feledve a történeteket — a vonaton könyvet veszek elő. (Tudok olvasni!) Fekete Gyula művének címe nagyon találó: Gondolkozzunk, magyarok!

Ifj. Jármy Tibor

Útban a demokrácia felé!?

Szűrös Mátyás az átalakulásról

— Bevezetőként néhány gondolat arról, hogyan lett Szűrös Mátyás külpolitikus, mi volt az a momentum, amely meghatározta „sorsát”?

— Az érettségi előtt a tanárok arról beszélgettek velünk, hogy ki milyen pályára öhajjt elindulni. Nekem a tanárim azt ajánlották, hogy filozófiai pályára menjek. Én ezt el is fogadtam, ám igazi döntésemben egyik társam segített, őt diplomáciai pályára jelölték. Felajánlotta, hogy cseréljünk, s én rövid töprengés után ráálltam. Így kerültem Moszkvába, a Nemzetközi Kapcsolatok Intézetébe, s mint látható a véletlen segített a diplomáciai pályára.

Fotó: Szigeti

— Éveket töltött el különböző párt és állami tisztségekben. Az MSZMP apparátusában is hosszú évekig dolgozott. Az 1989-cel kezdődő átalakulási folyamatnak is egyik kiemelkedő szereplője. Igaz, hogy munkája inkább szakértői tevékenységre korlátozódott. Mégis mi a titka, hogy egy ilyen nehéz időszakban is sikerült a felszínen maradni?

— Én úgy ítélem meg saját szerepeimet az elmúlt évtizedekre visszatekintve, hogy mindig is a szakértelem vezérelt és ma is nyugodtan merem vállalni azokat a döntéseimet, melyeket annak idején meg kellett hoznom. Több alkalommal kifejtettem annak idején, hogy az az út, melyen Magyarország halad, bizony zsákutca. Meg is kaptam érte a magamét.

— Hogyan indult meg az átalakulás folyamata? Vajon előre lehetett-e sejteni, hogy a fordulat békésen fog lezajlani?

— Amikor Grósz Károly került a legfelsőbb vezetésbe és elkezdett külföldre utazni, tapasztalta, hogy a másik rendszer jobban működik. Úgy gondolta, hogy át kellene venni bizonyos tapasztalatokat, de a végén Ő is megmaradt az úgynevezett „létező szocializmus” keretében, sőt aztán még visszaesett...

Akkor jutottunk arra az elhatározásra, hogy utat kell nyitni, elő kell segíteni a reformerök térnyerését, valamint a demokratikus ellenzékkel, a népi-nemzeti ellenzékkel való együttműködést kell keresni. Így jött létre a megbékélés jégyében a nemzeti kerekasztal. A többi ma már ismert, hiszen napjainkban is foglalkoznak az ott elhangzottakkal.

— Ön az Országgyűlés elnöke, köztársasági elnök volt, jelenleg a már demokratikusan megválasztott parlament alelnöke. Tartogat-e még a politikai pályafutása eddig el nem ért „csúcsot”, avagy innen megy nyugdíjba?

— Egész életemben a haza szolgálatában végeztem munkámat. Elértem politikai pályafutásom csúcsát akkor, amikor a köztársaság kikiáltását követően ideiglenes államfőnek választottak. Éreztem, hogy ennél többet már nem tartogat számomra a jövő. Természetesen munkámat ma is igyekszem minél jobban ellátni, s ameddig igényt tartanak rá, becsülettel el is végzem. Ezzel tartozom hazámnak!

VÉEL

IGEN!

MEGRENDELEM AZ ÚJHELYI KÖRKÉP C. HAVILAPOT, MERT

- szeretnék tájékozódni a lakóhelyemen, városomban történekről,
- egy helyi lap igazán hozzám szól,
- egy jó újság, ami még ma is olcsó.

Megrendelem . . . példányban és kérem, hogy azt a következő címre kézbesítsék!

A megrendelő neve:

Címe (utca, házszám, emelet, ajtó):

Az előfizetés díja negyedévre 57 Ft, félévre 114 Ft, 1 évre 228 Ft.

Az előfizetési díjat kérjük átutalási postautalványon, a megrendelőlapot pedig szerkesztőségünk címére feladni.

Köszönjük, és ne feledje, az Újhelyi Körkép az ön lapja!

A Zempléni Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvány

Regionális Vállalkozásfejlesztési Központja

vállalkozói ismeretek tanfolyami oktatását vállalkozói alapon megvalósító magánszemélyek, szervezetek, intézmények, cégek jelentkezését várja. A Regionális Vállalkozásfejlesztési Központ az alábbi oktatásokat, képzéseket támogatja:

1. Vállalkozás beindítási képzés keretén belül:
 - a) pályakezdő vállalkozási ötlet képzés, pályakezdő vállalkozók, illetve vállalkozni szándékozók oktatására, akiknek még nincs életképes vállalkozási elképzelésük.
 - b) alapvető beindulási képzés azok számára, akik csak önmagukat kívánják alkalmazni:
 - alapfokú üzletbeindulási tanfolyam,
 - haladó szintű üzletbeindulás tanfolyam.
 - c) haladó beindulási képzés azok számára, akik a képzés eredményeként a későbbiekben képesek kialakítani egy közepeméretű vállalkozást,
 - haladó szintű üzletbeindulási tanfolyam.
2. Vállalkozói ismereti speciális képzés azok számára, akik már megalakított kis- és közepes vállalkozásokkal rendelkeznek
 - haladó szintű üzleti ismereteket nyújtó tanfolyam.

Részletes felvilágosítást nyújt a Zempléni Regionális Vállalkozásfejlesztési Központ, 3980 Sátoraljaújhely, Rákóczi u. 3. alatti irodájában személyesen, vagy a 41/22-331-es telefonon és telefaxon.

A jelentkezés benyújtása folyamatos.

A tanfolyamokat várhatóan 1992. január hónapban indítjuk, több fázisban. A jelentkezéseket személyesen, zárt borítékban a vállalkozásfejlesztési központban lehet leadni, vagy postán lehet beküldeni mindkét esetben az alábbi címmel:

Zempléni Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvány
Vállalkozásfejlesztési Központ
3980 Sátoraljaújhely, Rákóczi u. 3.

A Zempléni Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvány

Regionális Vállalkozásfejlesztési Központja

szaktanácsadói hálózatot kíván létrehozni ügyfelei számára, ezért várja mindazon magánszemélyek, jogi személyek (társaságok) jelentkezését, akik vállalkozói alapon az alábbi témakörökbe regisztráltatni kívánják magukat szaktanácsadóként:

üzleti tervek készítése, pénzügyi műveletek és hitelügyletek, marketing tanácsok és információk, termelési technológiák és új anyagok, jogi tanácsadás és információk, könyvelés és adóügyek, kül- és belkereskedelmi tevékenység, vámeljárások, minőségbiztosítás, minőségfejlesztés, speciális konzultánsi szolgáltatások: a turizmus, a minőségi mezőgazdasági termelés, feldolgozás, forgalmazás, ruházati termék gyártás, tájjellegű bútorgyártás forgalmazása területén.

A jelentkezők röviden mutassák be szakmai képzettségüket, gyakorlatukat, jogi személyek (társaságok) esetében a szaktanácsadást ellátni tudó szervezetüket. A szaktanácsadói hálózat kialakításával kapcsolatban részletes tájékoztatást nyújt a Zempléni Regionális Vállalkozásfejlesztési Központ 3980 Sátoraljaújhely, Rákóczi u. 3. alatti irodájában személyesen vagy a 41/22-331-es telefonon és telefaxon.

A jelentkezések benyújtása folyamatos, a szaktanácsadói tevékenységünket várhatóan 1992 januárjában kezdjük.

A jelentkezéseket személyesen, zárt borítékban a vállalkozásfejlesztési központban lehet leadni, vagy postán lehet beküldeni, mindkét esetben az alábbi címmel:

Zempléni Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvány
Vállalkozásfejlesztési Központ
3980 Sátoraljaújhely, Rákóczi u. 3.

Köszönjük segítőinknek és támogatóinknak az 1991. évi együttműködést!

Barbie Shop, Borsod Megyei Távközlési Üzem, Borsod Volán, Borsodi ABC-k Nemzetközi Kereskedelmi Rt. — Zemplén ABC, Cipész Ipari és Szolgáltató Szövetkezet, Colonia Biztosító, Deli-kátesz Édességüzlet, Dóka-Soft Kft., Dózsa Mgtsz Karcsa, dr. Barna Gabriella, Express Utazási Iroda, Flóra Ajándék és Virágüzlet, HANDY-TRADE Kft., Hegyalja Ruházati Rt. (HERUKON), Hungária Biztosító, IBUSZ Utazási Iroda, IDARED Kft., Karcsa Polgármesteri Hivatal, Kavicsbánya Vállalat Alsószolcai Üzeme, Kazinczy Ferenc Általános Iskola, Kazinczy Ferenc Múzeum, Kervill Kft., Kossuth Lajos Művelődési Központ, Lakáskultúra és Ajándékbolt, Lantos Miklós Konfekcióipari Rt., Magyar Államvasutak, Monok Nándor, Országos Kereskedelmi és Hitelbank Rt., Országos Kisvállalkozásfejlesztési Iroda, OTP Bank, OTP Ingatlan Rt., PATAK Építőipari és Kommunális Szolgáltató Kft., Pácin Polgármesteri Hivatal, Perilla Hard & Soft Bt., Petőfi Sándor Általános Iskola, Postabank és Takarékpénztár Rt., PREC-CAST Giesserei GmbH., Providencia Biztosító, Sárospatak Városgazdálkodási Üzem, Sátoraljaújhelyi Dohánygyár, Sátoraljaújhelyi Fehérműgyár, Sátoraljaújhely GAMESZ, 233. Sz. Sátoraljaújhelyi Jogtanácsosi Munkaközösség, Sátoraljaújhelyi Sütőipari Vállalat, Sátoraljaújhelyi Testedzők Sportegyesület, Sátoraljaújhelyi Városi Televízió, Sátoraljaújhely és Vidéke ÁFÉSZ, Szlovák Tanítási Nyelvváltoztató Általános Iskola, Telkibánya Polgármesteri Hivatal, Tokaj-Hegyaljai Állami Gazdasági Borkombinát, Toldi Vasipari Kiszövetkezet, Új Erő Mgtsz, Városi Bíróság, Városi Tűzoltóparancsnokság, Városgazdálkodási Vállalat, Vojth István, Zemplén Autó-Motor Sportegyesület, Zemplén Szálloda és Vendéglátó Kft., Zemplénhús Kft., Zempléni Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvány.

**SIKEREKBE GAZDAG ÉS BÉKÉS,
BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!**
Újhelyi Körkép Szerkesztősége

ÍGY JÁRTAMI!

Tisztelt Olvasó!

Egy sorozatot szeretnénk indítani hozzánk beküldött leveleik alapján, melyekben önökkel megtörtént eseteket írunk le, különböző szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek esetleg önöknek bosszúságot vagy derűt okoztak, és ami okulásul, vagy szórakozásul szolgálhat a többi olvasó számára.

Segítségül javasolnánk a biztosító társaságokkal kapcsolatos történeteik megírását, már csak azért is, mert rengeteg ismerősünkkel, barátunkkal folytatott beszélgetésünk alkalmával nagyon sokszor ezek és hasonló sztorik kerültek beszélgetéseink fonalába. De természetesen más sztorikat is várunk önöktől. A jól megírt és érdekesebb sztorikat, történeteket közöljük lapunk hasábjain.

A rovat címe: „Így jártam!”

Címünk: Újhelyi Körkép Szerkesztősége, Sátoraljaújhely, Kossuth tér 5.

A borítékra írják rá: „Így jártam!”

az olvasó írja az olvasó írja az olvasó írja az olvasó írja az olvasó írja

ÍGY JÁRTAM

KI FIZETI A SZÁMLÁT?

Mióta városunkban megnyílt a Mátra Fűszért diszkont áruháza, azóta szerettem volna egy nagyobb bevásárlást ott lebonyolítani. Gondoltam karácsony előtt jól jön egy kicsit olcsóbban megvenni amire ilyenkor szükség van. Így saját és még két ismerősöm részére összeírtam mit kell venni, és kb. 6500 Ft-ot vittem magammal. Annyit hallottam már több idős embertől, hogy mire fizetni kellett több volt az összeg, mint ami az árun fel volt tüntetve. Volt aki szóvá tette, a válasz az volt, hogy egyes árura a pénztárnál teszik rá az ÁFA-t.

Ezért mielőtt vettem volna valamit megkérdeztem, nagyker-áron van-e, vagy még jön rá az ÁFA. Azt mondták itt minden nagyker áras. Bevásároltam. Nagyjából számoltam mennyi mindent vehetek.

A pénztárnál fizetéskor közel 14 000 Ft-ot kért a pénztáros. Igencsak meglepődtem, de arra gondolva, talán elszámoltam magam, elnézést kértem, hogy itt hagyok mindent és haza mentem pénzéért. Mivel messze van tőlünk ez az olcsó üzlet, taxit kellett igénybe vennem. Szégyelltem is magam, hiszen ilyen az életben nem fordult velem elő, hogy pl. 100 Ft van nálam és 7000-ig vásárolok. Visszamentem az üzletbe és kifizettem a számlát. Otthon vettem észre, hogy 1 db áru 122,10-be kerül, ebből vettem 6 darabot, a szalagon pedig 6x1220,10 van beütve. Ami azt jelenti, hogy összesen 6600 Ft. A többit meg se néztem, ész nélkül ültem megint taxiba és vittem a blokkot, meg azt az árut, amin észrevettem a „tévedést”. Szóltam a pénztárosnőnek, hogy van egy kis problémám, mire ő mint aki mindennap megéli ezt, szólt nagy nyugodtan egy ott dolgozó fiatalembernek, és kérdezte, hogy mit csináljon a blokkal, mire ő szó nélkül ráírta, hogy sztornó és készített egy másik blokkot. Még inkább meglepődtem ezen a hozzáálláson, de hát mit tehet ilyenkor az ember, én kértem elnézést. Készül új blokk, mintha 7 Ft-ról lenne szó és nem 7000-ról. A pénztárosnő ütötte a számokat agyba-főbe a régi blokkról. Láttam, jön egy szorzás, pl. 9x7=63. A gép beszorozta és alá 1 tételnek vette a szorzás összegét. A pénztáros ütötte egymás után kétszer a szorzás összegét. Szóltam neki, hogy valami nem jó, hiszen egy tétel és nem kettő. Semmi baj, mondta ő, majd a következő tételnél levonja ezt a „hibát” is. Kértem nézzük át a szorzá-

sokat még egyszer. Ez megtörtént, visszakaptam a pénzemet. Mint egy mindennapos megszokott dolgot. Én megint elnézést kértem, amiért feltartottam és közöltem vele, hogy most vásároltam itt először és utoljára. Erre ő kinyitotta a csepp száját, hogy köszönjem meg, hogy blokkot adott és azt is, hogy megkaptam a pénzemet. Igen-igen hálás vagyok neki a blokkért is, a pénzemért is, és hogy egyáltalán megengedték, hogy ott vásárolhattam. De meggyőződésem, hogy amikor a foglalkozásához méltó udvariasságot osztották, vagy a gép kezelését tanították, szabadságon volt. Haza menve áru szerint tovább ellenőriztem a már új

ÍGY JÁRTAM

BÉRLAKÁSI HERCEHURCA

Érdekes sztori? Nem tudom annak lehet-e nevezni azt, ami a lakásszolgáltatással kapcsolatban megtörtént velünk.

Új önkormányzat, személyi változás, csapdába estünk. Ennek következménye, öten lakunk három gyermekkel — a legkisebb 10 hónapos — egy egy szobás 32 nm-es tanácsi bérlakásban. Előre láthatólag még öt évig kell itt tengődnünk, mivel öt évig nem vagyunk jogosultak lakáscserére.

De valójában mi is történt?

Három évvel ezelőtt kétszobás bérlakás bérlőjeként laktam édesanyámmal tanácsi lakásban. Van egy testvérem, akinek lakásigénylése alapján kiutaltak egy egy szobás tanácsi lakást. Ekkor mentem férjhez. Miután édesanyám nem kívánt velem együtt lakni, így megbeszéltük testvéremmel, hogy a részére kiutalt lakásba én költözöm, míg ő édesanyámhoz költözik gyermekével. E lakáscserét egyébként jóváhagyta a lakásügyi hatóság, semmilyen jogi akadálya nem volt. Ezt a cserét főleg azért kértem, hogy be tudjam adni a minőségi cserét, mivel megszületett második gyermekem. Beadtam a minőségi cserét, melyhez csatolva volt a Köjál által kiállított papír, melyben le volt fektetve, ennyi főre egészségtelen, salétromos, vízes a lakás. Ez volt 1989-ben. Azóta megszületett ez év januárjában harmadik gyermekem. Férjem bejelentette születését, sőt föl is került a minőségi csere papírra. Áprilisban az új lakásügyi előadó behívatott és közölte, eltűnt a minőségi csere papírom, töltsék ki egy másik nyomtatványt. Kis idő múlva megjelent a volt lakásügyi

blokkot. Már meg se lepődtem, amikor 3 tételt beütve ugyan megtaláltam, de áruban nem. Ennek összege 196 Ft. 300 Ft-ért taxizhattam is, ez összesen 496 Ft. Ez gondolom az új blokk ára.

Az is meggyőződésem, hogy van a városban nem egy ÁFÉSZ bolt, ahol nagyon közel vannak az árak a diszkont áruházéhoz, és ha bemegy egy vásárló, jó napotál köszöntik, és ha előfordul tévedés, ész nélkül, pironkodva kéri a vevő elnézését, bocsánatát, és hogy hogyan is fordulhatott elő két forint tévedés. Ilyen tapasztalatom is volt, ami nem a 2 forintot illetve, hanem ami egy eladó vagy pénztáros alapvető, elemi, alapvető illemtana, ha az tényleg tévedés és véletlen volt!

Köszönettel: O. T-né

előadó és közölték velem, nem vagyok jogosult lakáscserére egy módosított tanácsi rendelet alapján, amely kimondja, öt évig nem vagyok jogosult lakásra. Azt hiszem, nem kell leírnom mit éreztem és gondoltam akkor. Júniusban a jegyző is kiküldte hivatalosan a levelet, melyben nyomtatékosan közölte az 5 év tilalmat. Hivatkozott levelében arra, hogy a lakás alapterületét nézve rosszabb körülmények közé kerültem. De miért? Ha anyukámmal laknék, a lakás 72 nm-es, a fele lenne az enyém a három gyerekkel, a férjemmel, vagyis 36 nm, gyakorlatilag 4 nm-rel laknánk nagyobb-ban.

Fellebbeztünk a jegyző által kiküldött rendelettel szemben, melyre mindmáig választ sem kaptunk.

Mai szemmel nézve tudom, nem lett volna szabad elfogadni a minőségi cserét. Bár utólag könnyű így vélekedni. De ki felel azért, hogy nem tájékoztattak bennünket, hogy egy névátírás ilyen következményekkel jár? Személyi változások miatt érdemben nem tud nyilatkozni a jegyző stb.

Többszöri levelemben kérem a jegyzőnőt, bárhogy is volt, az ember tudtán kívül (eset) jutott ebbe az ürvesztőbe. Esetleg méltányosságról már nem is lehet szó? De hogyan, hová menjek három gyerekkel? Szükséglakást ígért a jegyzőasszony. De hogy abból mi lesz? Csak várjunk, úgys azt tettük egész éven át.

Most már teljesen összezsapott a víz a fejük fölött. Mi lesz velünk, nem tudom.

Tisztelettel: Szombati Zsoltné
Sátoraljaújhely, Kazinczy út 77/b.

Repülni szárnyak nélkül...

KI, KIT, MIÉRT TÁMOGAT?

Szponzorok, támogatók, adakozók Sátoraljaújhely sportjáért

Decembri számunkból anyagtorlódás miatt kimaradt a novemberben kezdett cikksorozat folytatása. A kérdések továbbra is a következők voltak:

1. Miért és kinek adott támogatást az utóbbi időszakban?

2. Mi a benyomása a támogatotról, jó helyen levőnek érzi-e a pénzét?

3. Milyen célra, kiknek áldozna a jövőben valamilyen támogatási formában?

A novemberi számban megkérdeztek magánvállalkozók. Ők és más magánvállalkozók is (névsorukat zárócikkemben közölni szeretném) a közvélemény szerint azon réteghez tartoznak, akik jövedelmükből „megengedhetik” maguknak, hogy adakozzanak. Ki-ki hite és elhatározása szerint.

Most azonban egy olyan magánembert kérdeztem, akinek munkája, hite, elkötelezettsége közérdekű, fizetése azonban az átlagos értelemiségi hibibér, és a (képviselőtestület által) megszavazott plusz jövedelméről mondott le (sokak számára irritálóan) a Sátoraljaújhelyi Testedzők Köre SE javára.

Lapzárta előtti utolsó pillanatban kérdeztem dr. Laczkó Károly alpolgármester urat.

Az első kérdésre adott válasz:

1. Amikor arra az elhatározásra jutottam, hogy a képviselőtestület által megszavazott alpolgármesteri tiszteletdíjamat, az STK Sportegyesület javára felajánlom, már tisztában voltam azzal, hogy a jelenlegi gazdasági körülmények rendkívül torz helyzetet teremtettek a sportban is. Az egyesület anyagi gazdálkodásába való betekintés után mélyen megdöbbentem. Az addigi időszakig az állami támogatás 600 000 Ft volt, ez egy csapásra megszűnt. A vállalatok, a régi tanácsi jellegű támogatások mérséklődtek. Az SE működése veszélybe került. Itt voltak azonban azok a jól működő szakosztályok, köztük az országos hírűek, sportolni vágyó fiatalok akik az egészségre mit sem tettek. Végezték a munkájukat, hírnevet és megbecsülést szereztek maguknak és városunknak is. Magam is futballoztam, I. o. minősítésig jutottam, tudom mit jelent, milyen sokat jelenthet számukra a sport. Gyermekbarát és sportbarát vagyok. Ezért döntöttem úgy, hogy a képviselőtestület

által megszavazott évi 220 000 Ft-os tiszteletdíjamat felajánlom az STK-ban működő szakosztályok javára. Tisztában vagyok azzal, hogy ez az összeg is kevés. De bízom az elkövetkező években, hiszek abban, hogy egy sok munkával, pénzzel, szorgalommal felépített városi sportéletet nem szabad magára hagyva széthullani. Nem szabad becsapni a felnövő generációt, amelyik hisz az egészséges életben, a sikerek lehetőségeiben, egyszóval értelmesen akar élni. Különös visszhangja volt ennek a gesztusnak. Voltak akik fenntartással fogadták, különös, különöndolognak tartották. Én soha, és ne haragudj, de most sem vágyom arra, hogy publikáljanak. Jólesett azonban, hogy a barátok, igazi sportbarátok levelekben köszönték meg ezt a magánügyemet. A Népsport közölte a hírt és barátaim azonnal reagáltak. Nemcsak kenyérrel él az ember! Jól esett Buzánszky Jenő vagy Palicskó Tibor levele, tengerentúli barátaim üdvözlő sorai is. De erről ennyit!

2. Meggyőződésem, hogy jó helyre adtam a pénzt, hiszen voltak eredmények 1991-ben, neked is voltak országos bajnok atlétáid, de mindenki, minden szakosztály küzdött azért, hogy elismerést

szerezzen. A sok bírálatra, amely az egyes szakosztályokat éri, csak egyet tudok mondani: nincs olyan sportoló a világon, aki azért edz, fárad, mérközésre, versenyre utazik, hogy veszítsen. Ha veszít, akkor az ellenfél jobb volt és az újabb lecke fel van adva. Az, hogy tudom, fiatalok százai élnek egészségesen, céltudatosan, megerősíti döntésem helyességét.

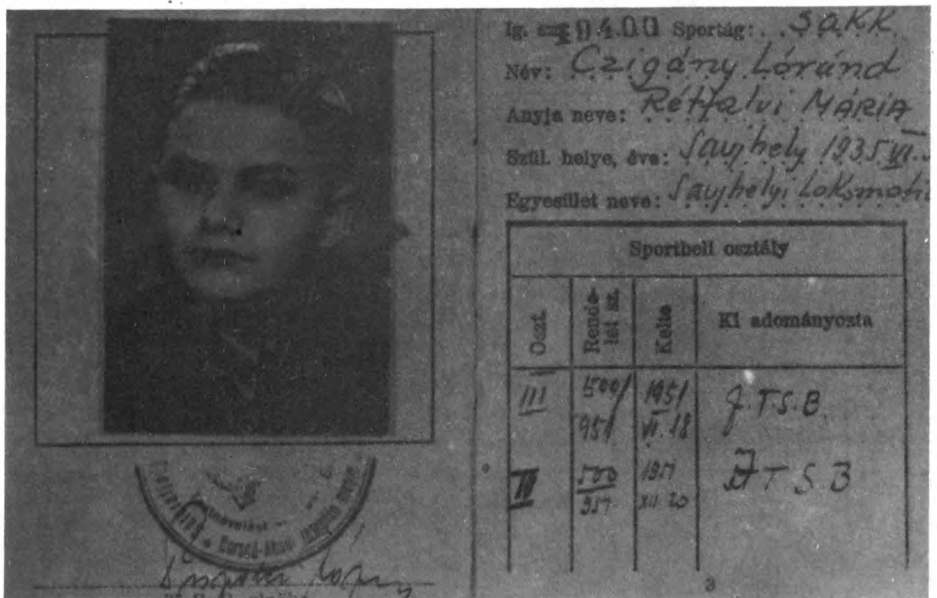
3. A jövőben is mindenképpen a sportnál maradok. Személyes kapcsolataim az OTSH-val, a vállalatok vezetőivel való viszonyomat is szeretném e támogatásban gyümölcsöztetni. De ez a támogatás nemcsak az STK-nak, hanem minden egészséges életmódra nevelő intézménynek is — a jövőben erőmhöz mérten — szól. A Kazinczy Iskola és Alapítvány uszoda építő törekvésének, vagy mindenkinek, aki város és iskolacentrikus felfogású. Kívánom nekik és neked is 1992-ben a további sikereket, egészségben és békeességben töltött boldog új évet.

Zamatóczky László

1991. december 17-én Budapesten Gyarmathy Ágnes, az STK atlétája a Magyar Köztársaság „Jó tanuló — Jó sportoló”-ja kitüntetésben részesült.

**GRATULÁLUNK ÁGIKA!
SOK SIKERT! BÚÉKI!**

A SAKKOZÓ CZIGÁNY LÓRÁNT

Előző számunkban olvasóink interjút olvashattak Czigány Lóránt meghatalmazott miniszterrel.

Kevesen tudják, hogy az ötvenes évek elején, gimnazista korában Czigány Lóránt aktív tagja volt az újhelyi sakkcsapatnak. Mellékeljük az akkori fényképes igazolványát.

Kínok között

15 ÉVE AZ ÉLVONALBAN

15 éves fennállását ünnepli januárban városunk NB II-es férfi röplabda-szakosztálya.

Ebből az alkalomból beszélgettünk a szakosztály technikai vezetőjével és egyben edzőjével, Kormány Pállal.

— *Hogyan és milyen előzmények után szerveződött meg a férfi csapat?*

— Hirtelen és nagyon egyszerűen. 1977. január elsején a sportegyesület akkori vezetése hivatalosan engedélyezte, hogy próbáljuk megszervezni azt, hogy ne csak női, de férfi röplabdacsapata is legyen a városnak. Nem volt nehéz a szervezés, hiszen vállalati szinten jelen volt a röplabda a városban. Sokszor 8–10 csapat is nevezett a városi bajnokság-

ba. Óriási csaták voltak. Az így összeverbuválódott csapatokból alakítottam ki a jelenlegi csapat magját.

— *Milyen lehetőségek voltak elsősorban anyagi téren abban az időben?*

— Soha nem voltunk nagy igényűek, sajnos ennek most látjuk a kárát. Még most is olyan szinten kezeli a röplabdát a sportegyesület, mint 15 évvel ezelőtt. Van egy trikónk, egy nadrágunk és pár darab labdánk, de régen mindig volt hol edzenünk...

— *Milyenek voltak a 15 év eredményei?*

— Változatosak. Sok-sok siker, de belefért néha a kudarc is. 1977 óta 2 év kivételével az NB II. valamelyik helyét

foglaljuk el, de általában a középmezőnyben vagyunk. 1985-ben volt egy törés a csapatnál, amit erősen megéreztünk, de ettől függetlenül stabil a szereplésünk. Büszkék vagyunk, mert nemcsak országos, de nemzetközi szinten is több alkalommal sikeresen szerepeltünk. Játszottunk német, csehszlovák, lengyel és szovjet csapatokkal, de a jelenlegi NB I-es csapatok zömével is. Becsületesen képviseljük városunk röplabdahagyományait.

— *Milyen a jelenlegi helyzet?*

— Sokkal rosszabb, mint régen, ezt az anyagi és erkölcsi támogatásra értem. Eredményeink nagyon jók, felnőtt csapatunk nagyszerűen szerepel az NB II-ben, az ifjúsági csapat jelenleg az 1–3. helyen áll a bajnokságban. Remek az utánpótlásunk.

Sajnos az eredményességhez a feltételek egyre gyatrábbak. Labilis az egyesület pénzhelyzete, az utazás, az edzéslehetőség, a felszerelésről nem is beszéllek.

Eddig a „kicsikkel” a Jókai Általános Iskolában foglalkoztunk, de most már erre sincs lehetőségünk, pedig az ificsapatunk minden játékosát ott tanult. Más iskola után kell nézünk rövidesen.

— *Anyagi téren várható-e változás?*

— Remélem, hogy igen. 15 éve Sátoraljaújhegyi képviseljük az ország minden részén, kisebb, nagyobb városaiban és külföldön is. Úgy érzem, hogy a városi önkormányzatnak, pártoknak, fel kell egyszer már figyelnie, hogy van egy megbízható izzig-vérig amatőr társulata, mely mindenre képes a siker elérésében. Városunk és a környék legmagasabb osztályban szereplő szakosztálya vagyunk. A vállalatoknak, vállalkozóknak, magánszemélyeknek talán a legjobb lehetőség, hogy szponzoráljon bennünket reklámhordozóként. Szakosztályunk bármilyen segítséget elfogad, mert biztosak vagyunk benne, hogy az nyereséggé válik.

— *Milyen a mérkőzések hangulata?*

— Remek, csak egy példa, amely mindent elmond helyettem is. Az itteni 6 mérkőzésből 5 mérkőzést megnyertünk, 1 mérkőzésen 3-2-re kaptunk ki. Legnagyobb fogásunk a volt NB I-es HCM románokkal megtűzdelt „proficsapatának” legyőzése volt. A szurkolók csodálatosak, végig buzdítják a csapatot az utolsó pontig és már csak ezért is érdemes küzdeni. Sajnos a tornaterem kicsi, így a nézők számára nem valami kényelmes, de így is népes a szurkolótáborunk.

— *További célok?*

— Mint mondtam, nagyon amatőrök vagyunk az elismerésben a sportegyesület részéről. Reméljük, ez a szemlélet rövidesen megváltozik, de küzdeni fogunk érte, „profi” módon. Felnőtt csapatunk eredményét szeretnénk megtartani, az ifjúságiakat még fokozni.

— *Utolsó kérdés: hogyan ünneplik ezt az évfordulót?*

— Anyagi lehetőségünk nulla, tehát edzéssel.

ÉVZÁRÁS SAKKOZÓINKNÁL

Sakkozóink 1991. évi teljesítménye egyes képet mutat: a több gyenge eredmény elhomályosítja a kevés sikert. Teljesítményünkre rányomja bélyegét, hogy városunknak már 8 legjobb sakkozója máshol (Sárospatakon, Kazincbarcikán) játszik. Hat egykori játékosunk már régebben távozott, kető (Vékony László, Hochvárt Imre) az idén. Távozásuk oka összetett: vonzótták őket a jobb anyagi körülmények, a több versenyzési lehetőség, ám hozzájárult távozásukhoz az egyéni hiúság, de a lokálpatriotizmus hiánya is.

Változatosságban nem volt hiány: egyesületünk, az STK szegényes anyagi helyzete ellenére főleg fiataljainak biztosított néhány — nem túl drága — versenyen való részvételt.

Februárban 4 játékosunk a szlovákiai Mihalovcén (Nagymihály) a Fryk Emlékversenyen szerepelt. A 16 együttes között 12. lett csapatunk. Ugyanabban a hónapban Kovács Tamás játékosunk a megyei általános iskolák versenyén 4. helyezést ért el.

A tavaszi I. o. megyei csapatbajnokságban meggyengült együttesünk csak a 12. hely megszerzésére volt képes 14 csapat között.

Júniusban a Zemplén Kupa egyéni versenyen a 111 induló között 10 játékosunk vett részt Sárospatakon. Ezen Geszti Pál, Simon Norbert és Maczó Krisztián ifjúsági játékosok szerepeltek kiemelkedően.

Júliusban Nyíregyházán a Nyírségi Torna versenyen 4 sakkozónk negatív eredménnyel végzett.

Jobb sikerült augusztusban a hajdúszoboszlói Alföldi Kupa. Ezen 5 ifjúsági játékosunk indult. Jól szerepelt Maczó Krisztián, Gál Tibor és Simon Norbert.

A jelenleg is folyó megyei I. o. csapatbajnokság őszi-tavaszi fordulójában

a 10 együttes között sakkozóink egyelőre a 9. helyet foglalják el. Szép, meglepő sikert értünk el november 10-én Miskolcon a Spartacus erős csapatát 7-5-re vertük meg. Az 5 fordulóban megfelelően szerepeltek: Hajdú József, Lukács András, Kovács Tamás és Suhaj Gábor.

Erőlistánkon 30 sakkozó szerepel: 6 első, 10 második, 7 harmadik, 3 negyedik osztályú és 4 rajtengedélyes. Közülük 10 ifjúsági korú! Női versenyzőnk 1 van: Rápolthy Marianna.

Ami a jövőt illeti, reménykeltő az utánpótlás helyzete. Négy iskolában működik sakk-szakkör: a gimnáziumban Terényi József ny. tanár, a Kazinczy, az Esze Tamás és a Szlovák Tannyelvű Általános Iskolában Váradai László ny. tanár és e sorok írója vezetésével.

Rendszeresen segítjük az általános iskolai egyéni és csapatbajnokság lebonyolítását. Ez utóbbit már sokadszor a Kazinczy Iskola nyerte november 28-án. E versenyt a SÁDISZ könyvjutalmakkal segítette; köszönet érte!

Külön köszönettel tartozunk a sakkozóinkat támogató sportegyesületnek, a művelődési központnak, a városi könyvtárnak helyiség biztosításáért, a Sárospataki Elektromos SE-nek, mely kétszer (Mihalovcára és Mezőkövesdre) mikrobuszt bocsátott ingyenesen rendelkezésünkre.

Összegzésül elmondhatjuk, hogy a sok negatív teljesítmény mellett akadt néhány pozitív eredmény, a jövő tekintetében vannak biztató jelek is. Remélhető, hogy a megye e legrégebb sakkcsapata, mely a magyar sakkozásnak sok jó játékosát nevelt, átvészeli jelenlegi nehéz helyzetét és bizakodva tekinthet a jövőbe.

Petik Rezső
szakosztályelnök

1 NAP ALATT!

SZTK receptre is

Vojth Optika

Sárospatak, Rákóczi u. 47.

Nytva:

8—12-ig, 14—17-ig
szombaton 8—12-ig**VIDEOMOZI**

Vetítésre kerülő filmek:

Január 2. *Dutyi Dili*

(színes, szinkr. amerikai vígjáték)

Január 9. *Marslakó a mostohám*

(színes, szinkr. amerikai sci-fi)

Január 16. *Kicsi kincs*

(színes, feliratos am. kalandfilm)

Január 23.

Hárman a slamasztikában

(színes, szinkr. amerikai vígjáték)

Január 30. *Kék villám*

(színes amerikai akciófilm)

Vetítési idő:

csütörtök du. 14—16 óráig.

Mindenkit szeretettel vár
a Városi Könyvtár!**APRÓHIRDETÉS**

Gondozónőt keresek ágyban fekvő édesapámhoz bentlakással január 15-től. Jelentkezni lehet: Molnár Tibor Sátoraljújhely, Borsos sétány 1. fszt. 1.

Üzleti célra alkalmas faház eladó. Érdeklődni: Emri, Mikóháza, Petőfi u. 2.

**Ipartestületünk
minden kedves tagjának
jó egészséget
és eredményekben
gazdag
boldog új évet kíván a
SÁTORALJÁÚJHELYI
IPARTESTÜLET
Vezetősége**

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁSHálás szívvel mondunk köszönetet mind-
azoknak, akik**Mijó László**

temetésén részt vettek. Sírjára virágot, koszorút helyeztek, fájdal munkát enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló család.

Szélvédőjavítás, autósok!Sérült szélvédőjét gyorsan,
olcsón és szakemberrel javítjuk!

Érdeklődhetsz:

Sátoraljújhely, Vasvári u. 2.

Tel.: 22-333

JUVENTA KFT.

Ne feledje, 1 óra alatt kész!

SZÉLVÉDŐJAVÍTÁS!**INGATLANKÖZVETÍTÉS****Eladó**

— 2 szobás, 56 nm-es, egyedi központi fűtéses, III. emeleti felújított szövetkezeti lakás garázzsal. Irányár: 1 millió 200 ezer Ft. Garázs nélkül 1 millió Ft.

— 2 szobás, komfortos, 80 nm-es I. emeleti, nem panel lakás a belvárosban. Azonnal beköltözhető. Irányár 1 millió 300 ezer Ft.

— Széphalomban a főútvonalhoz közel 170 nm-es, befejezés előtt álló családi ház. Irányár: 1 millió 300 ezer Ft.

— 2 szobás, 56 nm-es, komfortos, II. emeleti szövetkezeti lakás, azonnali beköltözéssel. Irányár: 680 ezer Ft.

— 2,5 szobás, magastörszintes 67 nm-es összkomfortos szövetkezeti lakás. Irányár: 1 millió 200 ezer Ft.

— 2 szobás, összkomfortos 94 nm-es családi ház 420 n.-öl kerttel. Irányár: 1 millió 500 ezer Ft.

— Garázs a Mártírok úti garázssoron. Irányár: 170 ezer Ft.

— 3 szoba, összkomfortos, 73 nm-es IV. emeleti szövetkezeti lakás. Irányár: 1 millió 700 ezer Ft.

— 1,5 szobás, III. emeleti 41 nm-es szövetkezeti lakás. Irányár: 860 ezer Ft.

— 2 szoba, konyha, előszoba, spajzból álló tatarozásra szoruló családi ház, 140 n.-öl kerttel. Irányár: 600 ezer Ft.

— 2 szobás, 63 nm-es IV. emeleti összkomfortos szövetkezeti lakás. Irányár: 1 millió 300 ezer Ft.

— 3 szobás, komfortos, 100 nm-es családi ház, 120 n.-öl kerttel. Irányár: 1 millió 300 ezer Ft.

— 3 szoba, konyha, fürdőszoba, előszoba, garázs, 63 n.-öl kertes házrész. Irányár: 900 ezer Ft.

Csere

— 35 nm-es, komfortos, I. emeleti tanácsai bérlakást cserélné nagyobbra.

— Szerencsi 2 szobás, komfortos családi házat sátoraljújhelyi 1,5 szobás I. vagy II. emeleti OTP vagy szövetkezeti lakásra.

A fent hirdetett ingatlanokkal kapcsolatban érdeklődni lehet a Sátoraljújhely, Kossuth tér 28. sz. alatti ügyvédi irodában dr. Barna Gabriella ügyvédnél, vagy a 41/21-509-es telefonon.

Sátoraljújhely, Táncsics tér 3. Telefon: 21-727

Előadások kezdése: kedd, csütörtök, péntek: 5 és 7 óra,
szombat: 5 és 7 óra,vasárnap, hétfő: 4, 6 és 8 óra, szerda: szünnap,
kétrészes filmeknél: 5 óra.

Jan. 3—4. Oscar amerikai vígjáték
5—6. Hamis a baba magyar krimi
7. Szerelmes szívek magyar zenés film
9—10. Splonfióka amerikai film
11—12. Kalapácsfejű olasz film
13—14. Kickboxer amerikai film
16—17. Szárnyát vagy combját francia vígjáték
18—19. Törvényre törve amerikai akciófilm
20—21. Robin Hood, a tolvajok fejedelme amerikai kalandfilm

23—24. Csendes napok dán erotikus bohózat
25—26. Osztálytalálkozó olasz vígjáték
27—28. Szerelem erejével amerikai film
30—31. Jákob rabbi kalandjai francia vígjáték
Febr. 1—2. A halál keresztútján amerikai film
3—4. A halászkirály legendája amerikai film
6. Kilenc és fél hét amerikai film

**ÚJHELYI
KÖRKÉP**

Felelős szerkesztő: DUCSAI ATTILA

Főmunkatársak:

SZIGETI SÁNDOR, UJJ PÉTER

Szedés, tördelés:

SOLYMOSINÉ AUX EMESE

Kiadja:

Sátoraljújhely Város Önkormányzata

Felelős kiadó:

KATONA REZSŐ polgármester

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

3980 Sátoraljújhely, Kossuth tér 5.

Tel.: 41/21-429 (üzenetrögzítő), 41/22-351

Készült a Reprint Kft. Nyomdatüzemében

Tiszaújvárosban, tel.: 49/11-235

Felelős vezető: TUBA ISTVÁN

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN

AZ ÚJ HELYI KÖRKÉP

	<i>Január</i>	<i>Február</i>	<i>Március</i>	<i>Április</i>	<i>Május</i>	<i>Június</i>
<i>Hétfő</i>	6 13 20 27	3 10 17 24	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
<i>Kedd</i>	7 14 21 28	4 11 18 25	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
<i>Szerda</i>	1 8 15 22 29	5 12 19 26	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
<i>Csütörtök</i>	2 9 16 23 30	6 13 20 27	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
<i>Péntek</i>	3 10 17 24 31	7 14 21 28	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
<i>Szombat</i>	4 11 18 25	1 8 15 22 29	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
<i>Vasárnap</i>	5 12 19 26	2 9 16 23	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
	<i>Július</i>	<i>Augusztus</i>	<i>Szeptember</i>	<i>Október</i>	<i>November</i>	<i>December</i>
<i>Hétfő</i>	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
<i>Kedd</i>	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
<i>Szerda</i>	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
<i>Csütörtök</i>	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
<i>Péntek</i>	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
<i>Szombat</i>	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
<i>Vasárnap</i>	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27

